

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 999/2014**z dnia 23 września 2014 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2022/95⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 i pochodzącego z Rosji. W wyniku późniejszego dochodzenia, które wykazało absorpcję powyższego cła, środki te zmieniono na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 663/98⁽³⁾. W następstwie pierwszego przeglądu wygaśnięcia oraz pierwszego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”) Rada nałożyła, w drodze rozporządzenia (WE) nr 658/2002⁽⁴⁾, ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 47,07 EUR za tonę na przywóz azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 i pochodzącego z Rosji. Następnie przeprowadzono przegląd okresowy dotyczący zakresu produktów na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i rozporządzeniem Rady (WE) nr 945/2005⁽⁵⁾ nałożono ostateczne cło antydumpingowe w wysokości od 41,42 EUR za tonę do 47,07 EUR za tonę na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, obecnie objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20 pochodzących z Rosji.
- (2) W następstwie drugiego przeglądu wygaśnięcia oraz drugiego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem (WE) nr 661/2008⁽⁶⁾ Rada utrzymała obowiązujące środki. Cło pozostało niezmienione, z wyjątkiem cła dla grupy EuroChem⁽⁷⁾, dla której stała wysokość cła wynosi od 28,88 EUR za tonę do 32,82 EUR na tonę.
- (3) Komisja Europejska („Komisja”), decyzją 2008/577/WE⁽⁸⁾, przyjęła zobowiązania co do pułapu ilościowego oferowane przez rosyjskich producentów OAO Acron i OAO Dorogobuzh, członków holdingu Acron (zwanymi łącznie „Acron”) oraz od grupy EuroChem. Decyzją 2012/629/UE⁽⁹⁾ Komisja wycofała akceptację zobowiązania złożonego przez Grupę EuroChem z powodu niewykonalności zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2022/95 z dnia 16 sierpnia 1995 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 198 z 23.8.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 663/98 z dnia 23 marca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2022/95 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 93 z 26.3.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 658/2002 z dnia 15 kwietnia 2002 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 945/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, w następstwie częściowego przeglądu tymczasowego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Zgodnie z decyzją 2008/577/WE, do której odniesienie znajduje się w następnym motywie, grupa EuroChem składa się z: OAO „Azot”, Nowomoskowsk, Rosja, OAO „Nevinnomyssky Azot”, Nevinnomyssk, Rosja, OAO Mineral and Chemical Company „Eurochem”, Moskwa, Rosja i EuroChem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria.

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2008/577/WE z dnia 4 lipca 2008 r. przyjmująca zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i z Ukrainy (Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 43).

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji 2012/629/UE z dnia 10 października 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/577/WE przyjmującą zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 277 z 11.10.2012, s. 8).

- (4) Wyrokiem z dnia 10 września 2008 r. ⁽¹⁾, zinterpretowanym przez wyrok z dnia 9 lipca 2009 r. ⁽²⁾, Sąd unieważnił rozporządzenie (WE) nr 945/2005 w odniesieniu do OAO Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat („Kirovo”), części OAO UCC UralChem („UralChem”). Rozporządzeniem (WE) nr 989/2009 ⁽³⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 661/2008 w odpowiednim zakresie. W rezultacie w przypadku spółki Kirovo cło antidumpingowe (47,07 EUR za tonę) stosuje się tylko na przywóz azotanu amonu obecnie objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90.

1.2. Wniosek o przegląd wygaśnięcia

- (5) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁴⁾ obowiązujących środków antidumpingowych Komisja otrzymała wniosek o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony w dniu 28 marca 2013 r. przez unijny związek producentów nawozów Fertilisers Europe (wnioskodawca) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (7) Po ujawnieniu informacji rosyjskie stowarzyszenie producentów nawozów (RFPA) stwierdziło, że wniosek o przegląd jest popierany jedynie przez pewien odsetek producentów unijnych wytwarzających azotan amonu do produkcji nawozów (FGAN) oraz że liczba wszystkich producentów unijnych wytwarzających wszystkie rodzaje azotanu amonu oraz inne nawozy zawierające azotan amonu jest trzykrotnie większa niż w przypadku wnioskodawcy. Twierdzenie to jest jednak bezpodstawne, ponieważ wnioskodawca i podmioty popierające wniosek są producentami zarówno FGAN, jak i innych produktów objętych niniejszym przeglądem wygaśnięcia. Wniosek nie jest więc popierany jedynie przez producentów FGAN, lecz także przez producentów innych rodzajów produktu objętego postępowaniem, a próg ilościowy wymagany do rozpoczęcia przeglądu został osiągnięty.

1.3. Rozpoczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (8) Ustalwszy po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, w dniu 12 lipca 2013 r. Komisja ogłosiła rozpoczęcie przeglądu wygaśnięcia poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽⁵⁾ na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (9) RFPA przedstawiła uwagi dotyczące obowiązujących środków oraz zakwestionowała ich legalność przed wszczęciem dochodzenia. Ta sama strona także twierdziła, że dane przesłane do Komisji przed wszczęciem postępowania dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w przypadku wygaśnięcia środków nie uzasadniają wszczęcia przeglądu wygaśnięcia.
- (10) Służby Komisji odpowiedziały zainteresowanej stronie, że poglądy stron innych niż wnioskodawca są szczegółowo analizowane dopiero po wszczęciu dochodzenia.
- (11) Ta sama zainteresowana strona wniosowała także o udostępnienie jej wniosku o przegląd wygaśnięcia w wersji złożonej w dniu 28 marca 2013 r., o którym mowa w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, oraz o udostępnienie pisma wystosowanego przez służby Komisji do wnioskodawców w sprawie uzupełnienia braków we wniosku o przegląd wygaśnięcia. Dokumenty miały być udostępnione po to, aby strona zainteresowana mogła lepiej wykorzystać swoje prawo do obrony. Służby Komisji poinformowały stronę zainteresowaną, że decyzja o wszczęciu dochodzenia była oparta wyłącznie na wersji skonsolidowanej wniosku, która obejmowała także odpowiedź na pismo w sprawie uzupełnienia braków. Wcześniejsze wersje i projekty pism nie mają znaczenia. Z tego powodu nieudostępnienie pierwotnej wersji i pisma nie stanowi naruszenia prawa strony do obrony. Strona poprosiła rzecznika praw stron z Dyrekcji Generalnej ds. Handlu o interwencję w sprawie domniemanego naruszenia jej prawa do obrony. Rzecznik praw stron w dniu 4 marca 2014 r. podtrzymał stanowisko służb Komisji.
- (12) Strona zainteresowana wniosowała także o udostępnienie wniosków o przegląd wygaśnięcia odnoszących się do dwóch innych postępowań. Strona twierdziła, że wnioski te zostały odrzucone jako bezpodstawne oraz że dostęp

⁽¹⁾ Sprawa T-348/05.

⁽²⁾ Sprawa T-348/05 INTF.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 989/2009 z dnia 19 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 661/2008 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 278 z 23.10.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 349 z 15.11.2012, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 200 z 12.7.2013, s. 12.

do tych dokumentów umożliwiły stronie porównanie okoliczności dwóch przypadków z przypadkiem oczekującym na przegląd, zrozumieć ocenę Komisji dotyczącą kompletności wniosku w każdym z przypadków, przez co strona będzie mogła odpowiednio wykonać swoje prawo do obrony. Strona otrzymała od służb Komisji wszelkie wyjaśnienia, a rzecznik praw stron w dniu 4 marca 2014 r. podtrzymał stanowisko służb Komisji.

1.4. Dochodzenie

1.4.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (13) Dochodzenie w sprawie kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do 30 czerwca 2013 r. („okres badany”).
- (14) Po ujawnieniu ustaleń RFPA twierdziła, że w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia, który doprowadził do uchwalenia rozporządzenia (WE) nr 661/2008, nastąpiła nieuzasadniona zmiana metodologii, ponieważ okres badany w tamtym przeglądzie był dłuższy.
- (15) Komisja uznała, że okoliczności wskazane przez RFPA nie stanowią zmiany metodologii do celów art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku należy mieć na uwadze, co następuje. Praktyką Komisji jest to, że zazwyczaj okres badany obejmuje ODP i trzy poprzednie lata kalendarzowe, chyba że już sam ODP w znacznej mierze pokrywa się z poprzednim rokiem kalendarzowym. W tej drugiej sytuacji wyjątkowo można uwzględnić cztery lata kalendarzowe. Taka właśnie była sytuacja w przypadku poprzedniego przeglądu wygaśnięcia, dlatego zastrzeżenie zostało odrzucone.

1.4.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do kontaktu w sprawie udziału w dochodzeniu. Poza tym Komisja poinformowała indywidualnie wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Rosji („kraj, którego dotyczy postępowanie”), znanych importerów, dostawców oraz użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, które mogłyby być zainteresowane dochodzeniem, i zaprosiła je do uczestnictwa.
- (17) Strony zainteresowane miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość wnioskowania o spotkanie wyjaśniające z Komisją lub rzecznikiem praw stron w Dyrekcji Generalnej ds. Handlu.

1.4.3. Dobór próby

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- a) Dobór próby producentów unijnych
- (19) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie produkcji w Unii oraz wielkości sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym podczas ODP. Próba obejmuje czterech producentów unijnych z Francji, Litwy, Polski i Zjednoczonego Królestwa⁽¹⁾, reprezentujących około 42 % produkcji unijnej i 41 % sprzedaży unijnej. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących tymczasowej próby.
- (20) Strona zainteresowana stwierdziła, że tymczasowa próba producentów unijnych powinna obejmować jedynie producentów azotanu amonu obecnie objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90, jak było to przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2022/95, a nie także producentów nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, obecnie objętych kodami CN ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20, jak przewiduje rozporządzenie (WE) nr 945/2005.

⁽¹⁾ AB Achema, Grupa Azoty Zakłady Azotowe, Grow How UK limited oraz YARA France S.A.

- (21) Twierdzenie to opierało się na tym, że wyrok Sądu w sprawie T-348/05, o którym mowa w motywie 4, unieważnił rozporządzenie (WE) nr 945/2005, które rozszerzało zakres produktów w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem.
- (22) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Przedmiotowy wyrok unieważnił rozporządzenie (WE) nr 945/2005 jedynie w odniesieniu do jednego rosyjskiego producenta eksportującego. Dla wszystkich pozostałych producentów rosyjskich wciąż obowiązuje zakres produktów określony w rozporządzeniu (WE) nr 945/2005. W każdym razie wszyscy producenci unijni w próbie produkują azotan amonu obecnie objęty kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90. Nawozy stałe wymienione pod pozostałymi kodami CN są produkowane przez przemysł unijny i powstają w rezultacie dodatkowych reakcji chemicznych lub mieszania w celu stworzenia złożonych nawozów, zwanych także „nawozami stabilizowanymi” lub „mieszankami”, pod warunkiem że zawartość azotu przekracza 28 % masy lub zawartość azotanu amonu przekracza 80 % masy.
- (23) Próba jest zatem reprezentatywna dla przemysłu unijnego.
- b) Dobór próby importerów
- (24) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (25) Żaden importer niepowiązany nie odpowiedział na formularz doboru próby, w związku z czym dobór próby nie był konieczny.
- c) Dobór próby producentów eksportujących w Rosji
- (26) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Rosji do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym Komisja zwróciła się do Stałego Przedstawicielstwa Rosji przy Unii o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, i skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (27) Ośmiu producentów eksportujących z kraju, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Podczas ODP przywóz do Unii odbywał się głównie w ramach przyjętych zobowiązań. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę czterech producentów eksportujących, na których w normalnych okolicznościach i w danym czasie można było przeprowadzić badanie. Ci producenci mieli największy całkowity wywóz. W przypadku dwóch producentów wywóz do Unii podczas ODP odbywał się na podstawie zobowiązania. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany z wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami kraju, którego dotyczy postępowanie. Nie zgłoszono żadnych uwag. Komisja zdecydowała się zatem nie zmieniać zaproponowanej próby, a wszystkie strony zainteresowane zostały odpowiednio poinformowane o ostatecznie wybranej próbie.
- (28) Do badania Komisja wybrała następujące cztery przedsiębiorstwa:
- Acron,
 - EuroChem,
 - UralChem,
 - OAO SBU Azot („SBU Azot”).
- (29) Według odpowiedzi na kwestionariusze próba obejmuje 88 % całkowitego wywozu z Rosji w ujęciu realnym (do Unii i państw trzecich) podczas ODP.

1.4.4. Odpowiedzi na kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (30) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich rosyjskich producentów eksportujących, którzy o to wnioskowali, oraz do producentów unijnych objętych próbą, użytkowników i stowarzyszeń handlowych, które zgłosiły się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (31) Odpowiedzi na kwestionariusze udzieliło czterech rosyjskich producentów eksportujących objętych próbą oraz czterech producentów unijnych objętych próbą. Jedno stowarzyszenie handlowe reprezentujące użytkowników, mianowicie Krajowy Związek Rolników w Anglii i Walii (National Farmers' Union of England and Wales (NFU)) dostarczyło częściowych odpowiedzi na kwestionariusz.

- (32) Spośród rosyjskich producentów eksportujących tylko Acron udzielił pełnych odpowiedzi na kwestionariusz. Pozostałe trzy przedsiębiorstwa objęte próbą — EuroChem, UralChem oraz SBU Azot — podało jedynie częściowe odpowiedzi, ograniczając się do podania danych dotyczących mocy produkcyjnych, zbiorczych danych na temat sprzedaży na poziomie *ex-works* oraz pewnych informacji dotyczących kosztów produkcji. Te częściowe odpowiedzi nie pozwoliły Komisji na pełne zweryfikowanie danych spółek na temat sprzedaży oraz kosztów produkcji.
- (33) Komisja poinformowała trzech producentów eksportujących objętych próbą o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do informacji, które nie zostały podane; przedsiębiorstwa skorzystały z prawa do bycia wysłuchanym przez rzecznika praw stron. Poza tym w ujawnieniach informacji skierowanych indywidualnie do trzech zainteresowanych producentów eksportujących Komisja wskazała, które dane podane przez przedsiębiorstwa zostały użyte w analizie, a które dane Komisja uznała za niekompletne i w rezultacie wykorzystała „dostępne fakty” zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W szczególności Komisja wykorzystała zbiorcze dane na temat sprzedaży na poziomie *ex-works* zamiast szczegółowych danych opartych na wykazie poszczególnych transakcji.
- (34) Poza tym stowarzyszenie reprezentujące importerów, Europejskie Stowarzyszenie Importu Nawozów (European Fertilisers Import Association („EFLA")), wniosło o uznanie go za stronę zainteresowaną w imieniu swoich członków i przedstawiło pisemne uwagi. Trzech indywidualnych importerów zaznaczyło, że zaprzestało wszelkiego przywozu nawozów pochodzących z Rosji.
- (35) Uwagi na piśmie otrzymano również od kilku innych stowarzyszeń użytkowników, zwłaszcza od Komitetu Rolniczych Organizacji Zawodowych (COPA)/Generalnej Konfederacji Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), od Krajowego Związku Rolników w Anglii i Walii oraz od francuskich stowarzyszeń AFCOME (Association Française de Commercialisation et de Mélange d'Engrais) i AGPB (Association Générale des Producteurs de Blé et Autres Céréales).
- (36) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- AB „ACHEMA”, Jonolaukio k., Ruklos sen., Jonavos r., Litwa,
- Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” SA, Polska,
- Grow How UK limited, Ince, Zjednoczone Królestwo,
- YARA France SA, Francja.

Producenci eksportujący w Rosji

- JSC Acron, JSC Dorogobuzh, powiązany przedsiębiorca ZAO Agronova — Briańsk (Acron),
- Eurochem MMC OAO, OAO Nevinnomyssky Azot i OAO Novomoskowskaya Joint-Stock Company Azot (EuroChem),
- OAO UCC UralChem, Berezniki Azot i zakład Kirovo-Chepetsk Chemical (UralChem),
- Kemerovo JSC „Azot” i LLC „Angarsk Nitrogen Fertilizer Plant” (SBU Azot).

Importer powiązany

- Agronova Europe AG, Szwajcaria (powiązany z: Acron).

1.5. Ujawnienie ustaleń

- (37) W dniu 13 czerwca 2014 r. Komisja ujawniła wszystkim stronom zainteresowanym istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza zaproponować utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych, oraz zaprosiła wszystkie strony zainteresowane do przedstawienia uwag. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały przez Komisję rozważone i wzięte pod uwagę w stosownych przypadkach.
- (38) Po ujawnieniu ustaleń RFPA ponowiła twierdzenie, że podczas przeglądu doszło do nieprawidłowości proceduralnych, oraz zwróciła uwagę na to, że Komisja odmówiła udostępnienia pierwotnej wersji wniosku złożonego przez wnioskodawcę w dniu 28 marca 2013 r. oraz że dostęp do akt nieopatrzonych klauzulą poufności został przyznany z opóźnieniem.

- (39) W odniesieniu do wniosku o udostępnienie pierwotnej wersji wniosku o przegląd służby Komisji kilkakrotnie wyjaśniały, zarówno pisemnie, jak i ustnie (w tym na spotkaniach prowadzonych przez rzecznika praw stron), dlaczego ta prośba nie może być zaakceptowana zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi.
- (40) W odniesieniu do jakoby opóźnionego udostępnienia akt nieopatrzonych klauzulą poufności Komisja uważa, że nawet jeżeli ten zarzut byłby uzasadniony, to nie miało to wpływu na prawa RFPA do obrony. Po pierwsze, Komisja ujawniła RFPA we właściwym czasie istotne fakty, na podstawie których zamierza kontynuować środki, oraz dała RFPA wystarczająco dużo czasu na reakcję. Po drugie, przed tym ujawnieniem RFPA otrzymała dostęp do całości akt nieopatrzonych klauzulą poufności.
- (41) RFPA także twierdziła, że „wbrew standardowej praktyce” spotkania między służbami Komisji a wnioskodawcą, które odbyły się w maju i kwietniu 2014 r., nie były zapisane w aktach nieopatrzonych klauzulą poufności; poza tym RFPA twierdziła, że ograniczonym danym przedstawionym przez wnioskodawcę w maju 2014 r. nie towarzyszyło odpowiednie streszczenie bez zastrzeżenia poufności.
- (42) Standardową praktyką jest to, że strony zainteresowane wnoszące o spotkanie wyjaśniające przedstawiają swoje opinie ustnie i przekazują pisemne oświadczenia. Wersje oświadczeń nieopatrzone klauzulą poufności są dołączane do akt, które każda strona zainteresowana może przeglądać. Te dokumenty stanowią zapis spotkań (w tym spotkań wyjaśniających) odbywanych przez służby Komisji. Argument ten zostaje zatem odrzucony jako niezgodny ze stanem faktycznym.
- (43) W odniesieniu do drugiego argumentu ograniczone dane nieopatrzone klauzulą poufności przedstawione w maju 2014 roku nie mogły być przedstawione w inny sposób bez ujawnienia tajemnicy handlowej producentów unijnych. Zatem tego argumentu również nie można zaakceptować.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (44) Produkt objęty niniejszym przeglądem to ten sam produkt, który określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 661/2008, tzn. stałe nawozy z zawartością azotanu amonu przekraczającą 80 % masy, obecnie objęte kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20 oraz pochodzące z Rosji (dalej zwane: „AA” lub „produkt objęty postępowaniem”). Jednak w odniesieniu do AA produkowanego przez JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat („Kirovo”) jedynie AA obecnie objęty kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 stanowi produkt objęty postępowaniem na podstawie rozporządzenia (WE) nr 989/2009.
- (45) Głównym surowcem używanym do produkcji AA jest gaz stanowiący od 70 % do 80 % całkowitych kosztów produkcji. Rozszerzenie zakresu produktów w 2005 r. miało na celu objęcie środkami także azotanu amonu, do którego dodano fosforu lub potasu, jako że według ustaleń te mieszaniny mają zasadniczo takie same właściwości fizyczne i chemiczne, a także agronomiczne.
- (46) Należy zauważyć, że kody CN 3102 30 90 i 3102 40 90 (odpowiednio: „azotan amonu inny niż w roztworze wodnym” oraz „mieszaniny azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy”) mogą obejmować AA używany do celów przemysłowych (takich jak produkcja materiałów wybuchowych) oraz AA używany w rolnictwie. Oba rodzaje mają takie same właściwości techniczne i chemiczne, można je z łatwością używać zamiennie i są uważane za produkt objęty postępowaniem.
- (47) Po ujawnieniu ustaleń przedstawiciele władz rosyjskich twierdzili, że rozszerzenie zakresu produktów z 2005 r. jest niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO, ponieważ w odniesieniu do dodatkowych produktów objętych rozszerzeniem z 2005 r. nie stwierdzono istnienia dumpingu, szkody ani związku przyczynowego.
- (48) Twierdzenie to jest bezpodstawne z powodów, które zostały już przedstawione w motywie 22, i dlatego zostało odrzucone.

2.2. Produkt podobny

- (49) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, ustalono, że AA wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Rosji oraz AA eksportowany do Unii z Rosji mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Do celów niniejszego dochodzenia produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (50) AA produkowany przez przemysł unijny jest produktem podobnym, pod względem właściwości fizycznych i technicznych, do AA eksportowanego z Rosji do Unii.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (51) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.2. Przywóz dumpingowy podczas ODP

- (52) Jak wskazano w motywie 32, tylko jeden producent eksportujący objęty próbą (Acron) w pełni współpracował w dochodzeniu. Jednakże jak wskazano w motywie 3, w 2008 r. Komisja przyjęła zobowiązanie cenowe złożone przez Acron, które wciąż obowiązywało w trakcie ODP. Z powodu istnienia zobowiązania cenowego ceny eksportowe Acronu podczas ODP były ustalane na podstawie tego zobowiązania cenowego, które określało minimalną cenę importową. W efekcie te ceny eksportowe nie zostały wzięte pod uwagę jako wiarygodny element podczas oceny tego, czy kontynuacja albo ponowne wystąpienie dumpingu są prawdopodobne w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.
- (53) Po ujawnieniu ustaleń RFPA stwierdziła, iż oznacza to, że Komisja uznała, że w rzeczywistości dumping nie występuje. Tak jednak nie jest. Z uwagi na to, że rosyjscy producenci eksportujący objęci próbą, poza Acronem, nie współpracowali w pełni, Komisja nie miała wystarczających danych do przeprowadzenia obliczeń dotyczących dumpingu na podstawie danych własnych przedsiębiorstw. Komisja mogła przeprowadzić takie obliczenia dla Acronu, jednak jak zostało to wyjaśnione w motywie 52, Komisja uznała, że dane te nie są wiarygodne do celów niniejszego przeglądu wygaśnięcia.
- (54) Acron twierdził, że argument Komisji, że jego rzeczywiste ceny sprzedaży do Unii są niewiarygodne ze względu na istnienie zobowiązania cenowego i dlatego nie mogą zostać wykorzystane do ustalenia ceny eksportowej, jest niezgodny z prawem. Nie jest to jednak argument, który podniosła Komisja. Komisja nie twierdziła, że ceny eksportowe same w sobie nie mogłyby zostać wykorzystane ze względu na zobowiązanie cenowe, lecz uznała takie ceny eksportowe za niewiarygodny element podczas analizy prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w konkretnych okolicznościach tego dochodzenia. Komisja nie uważa cen eksportowych opartych na zobowiązaniu cenowym za istotny wskaźnik dla analizy przyszłego zachowania producentów eksportujących przy braku środków i innych zobowiązań cenowych.
- (55) Wbrew argumentacji Acronu ceny eksportowe do Unii tej spółki nie mogą być uważane za wynik wyłącznie normalnych warunków rynkowych. Podczas całego ODP Acron był jedynym rosyjskim producentem eksportującym, który skorzystał ze zobowiązania cenowego; wszyscy pozostali rosyjscy producenci eksportujący byli objęci cłem. Te elementy zdecydowanie miały wpływ na pozycję konkurencyjną Acronu jako wyłącznego rosyjskiego dostawcy na rynek UE.

3.3. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (56) W świetle okoliczności przedstawionych w motywach 52–55 Komisja zbadała, czy istnieją dowody na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków. Zbadano następujące czynniki: cenę eksportową z Rosji do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne w całej Rosji, a także atrakcyjność rynku unijnego i innych rynków krajów trzecich.

3.3.1. Wywóz z Rosji do innych miejsc przeznaczenia

- (57) Komisja ustaliła, że w przypadku Acronu podczas ODP średnia ważona cena eksportowa *ex-works* na rynki krajów trzecich, takich jak Brazylia, Kolumbia i Peru, była niższa niż rzeczywista średnia cena krajowa *ex-works* zapłacona lub należna podczas ODP. Wynika z tego, że Acron prowadził sprzedaż na rynki krajów trzecich po cenach dumpingowych, w szczególności do Brazylii, zdecydowanie najważniejszego rynku eksportowego w krajach trzecich.
- (58) W przypadku trzech pozostałych producentów eksportujących objętych próbą Komisja także ustaliła, że dla każdego z tych trzech producentów średnia ważona cena eksportowa *ex-works* na rynki krajów trzecich, takich jak Brazylia, Peru, Kolumbia, Ukraina i Kazachstan, była niższa niż średnia cena krajowa *ex-works* zapłacona lub należna podczas ODP, co oznacza sprzedaż po cenach dumpingowych. To ustalenie było oparte na zweryfikowanych danych przekazanych przez rosyjskich producentów eksportujących, których wywóz do krajów trzecich stanowi około 80 % całego wywozu. W związku z tym nie było potrzeby opierania się na rosyjskich danych dotyczących wywozu, jak sugerowała RFPA. Poziom cen dla sprzedaży eksportowej podczas ODP był stabilny w przypadku wszystkich czterech producentów eksportujących do krajów trzecich.

- (59) RFPA argumentowała, że dane zawarte w dokumencie ujawnienia ustaleń sugerują, że w przypadku Eurochemu do dumpingu nie doszło lub co najwyżej wystąpił dumping *de minimis*. Argument ten jest bez związku z analizowaną kwestią. Celem analizy nie jest obliczenie dokładnego marginesu dumpingu Eurochemu, ale ustalenie, czy zaistnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu z Rosji w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków. W tym kontekście dochodzenie wykazało, że także w przypadku Eurochemu średnia cena *ex-works* dla krajów trzecich była niższa niż średnie krajowe ceny *ex-works* tego producenta, co oznacza sprzedaż po cenach dumpingowych. Polityka Eurochemu ustalania cen na sprzedaż do krajów trzecich (sprzedaż na wywóz po cenach niższych niż ceny krajowe) jest jednym z istotnych czynników podczas całościowej analizy, czy istnieje prawdopodobieństwo dumpingu przy sprzedaży do Unii w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych.
- (60) RFPA twierdziła, że przy obliczeniach dotyczących dumpingu nie zastosowano właściwych metodologii. Jak już wyjaśniono, Komisja nie obliczała marginesów dumpingu, a jedynie porównywała średnie krajowe ceny *ex-works* z cenami eksportowymi *ex-works* na podstawie danych przekazanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą. Przy analizie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu nie ma potrzeby obliczania dokładnych marginesów dumpingu, zatem nie było powodu, by zastosować wartości CIF, jak sugerowała RFPA.
- (61) RFPA twierdziła, że Komisja nie porównała cen osobno dla poszczególnych produktów oraz że nie zastosowano korekt dla poziomu handlu. Komisja przeanalizowała to twierdzenie i ustaliła, że gdyby porównanie było przeprowadzone osobno dla poszczególnych produktów, różnica między cenami byłaby podobna. Korekty dla poziomu handlu nie można było przeprowadzić, ponieważ przedsiębiorstwa objęte próbą, poza Acronem, jedynie częściowo współpracowały i nie przedstawiły wystarczająco szczegółowych danych, w szczególności wykazu poszczególnych transakcji. Argument ten zostaje zatem odrzucony.
- (62) Sprzedaż eksportowa do Unii podczas ODP nie mogła zostać wykorzystana do określenia przyszłego zachowania pozostałych trzech producentów eksportujących objętych próbą z następujących powodów. Podczas ODP EuroChem, podobnie jak Acron, prowadził wywóz wyłącznie w ramach zobowiązania cenowego. EuroChem prowadził sprzedaż do Unii jedynie w okresie, kiedy obowiązywało go zobowiązanie cenowe, a po tym, jak akceptacja dla zobowiązania została wycofana decyzją Komisji 2012/629/UE w dniu 11 października 2012 r., sprzedaży nie prowadzono. Podczas ODP SBU Azot i UralChem nie sprzedawały do Unii produktu objętego postępowaniem.
- (63) Komisja nie uznała za konieczne zbadać, czy sprzedaż krajową prowadzono w zwykłym obrocie handlowym. Już rzeczywiste ceny krajowe pokazują jednak, że przy sprzedaży eksportowej na rynki krajów trzecich występuje dumping. Z tego powodu zbadanie rentowności krajowej sprzedaży (w następstwie czego potencjalnie należałoby ustalić wartość normalną na podstawie kosztów i uzasadnionego zysku, w przypadku ustalenia, że sprzedaż przynosi straty) mogłoby jedynie doprowadzić do zwiększenia wartości normalnej, efektem czego byłoby zwiększenie marginesu dumpingu ustalonego dla sprzedaży eksportowej na rynki krajów trzecich.
- (64) W kontekście przeglądu wygaśnięcia oraz analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu wystarczy jedynie ustalić, że dumping może wystąpić ponownie w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków. W efekcie Komisja nie widziała potrzeby analizowania rentowności sprzedaży krajowej i wobec tego nie oceniała wiarygodności kosztów produkcji zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (65) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że rosyjscy producenci eksportujący obecnie sprzedają produkt objęty postępowaniem po cenach dumpingowych do krajów trzecich w Ameryce Łacińskiej, Europie Wschodniej, Afryce i Azji. Podczas ODP średnia cena eksportowa *ex-works* u czterech producentów eksportujących objętych próbą wynosiła 201 EUR za tonę, podczas gdy średnia krajowa cena *ex-works* wynosiła 221 EUR za tonę. W związku z tym Komisja uznaje, że istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku uchylecia obowiązujących środków rosyjscy producenci eksportujący prowadziliby sprzedaż dumpingową także do Unii.
- (66) RFPA stwierdziła, że porównanie krajowych cen w Rosji z cenami eksportowymi do krajów trzecich jest nieistotne. Komisja uważa jednak, że ceny te są ważnym wskaźnikiem dla oceny, jak może w przyszłości rozwijać się wywóz do Unii w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych, jako że wywóz z Rosji do większości krajów trzecich nie podlega cłom antidumpingowym. Ceny eksportowe do krajów trzecich są szczególnie ważnym elementem ogólnej oceny ze względu na to, że brak jest wiarygodnych danych na temat rosyjskiego wywozu do Unii podczas ODP, jak wyjaśniono w motywie 52.
- (67) Rząd Rosji oraz Acron przedstawiły argument, że kontynuacja środków jest nielegalna ze względu na to, że środki te zostały pierwotnie wprowadzone przez rozporządzenie (WE) nr 661/2008 w oparciu o nielegalną metodologię korekty gazu przy tworzeniu wartości normalnej.

- (68) Jak przedstawiono w motywie 63, w niniejszym dochodzeniu Komisja nie uznała za konieczne zbadania, czy sprzedaż krajowa mogła być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym, czego konsekwencją byłoby ustalenie wartości normalnej. Jak słusznie zauważył Acron w dokumencie złożonym po ujawnieniu ustaleń, nie wyklucza to ustalenia wartości normalnej, włączając w to konieczne korekty w stosownych przypadkach podczas przyszłych dochodzeń.

3.3.2. Wolne moce produkcyjne

- (69) Komisja ustaliła wolne moce produkcyjne znanych producentów rosyjskich w następujący sposób. Dane na temat czterech przedsiębiorstw objętych próbą były oparte na otrzymanych od nich odpowiedziach na kwestionariusz, skorygowanych w miarę potrzeby podczas wizyt weryfikacyjnych. Dla zakładów produkujących azotan amonu używany zarówno jako nawóz, jak i do celów przemysłowych (takich jak produkcja materiałów wybuchowych), tak zwany „azotan amonu o niskiej gęstości”, który także należy do kategorii produktu objętego postępowaniem, jak określono w motywie 46, wzięto pod uwagę ich całkowitą wolną moc produkcyjną. W podobny sposób uwzględniono wolne moce produkcyjne zakładów produkujących jedynie azotan amonu do celów przemysłowych. Dodatkowo w obliczeniach wolnych mocy uwzględniono całkowite wolne moce produkcyjne Kirova, ponieważ całkowita moc przeznaczona na produkcję innych rodzajów azotanu amonu, obecnie nieobjętych środkami antydumpingowymi⁽¹⁾, może z łatwością zostać wykorzystana do produkcji azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90.
- (70) Spośród pozostałych pięciu rosyjskich producentów jedno przedsiębiorstwo przedstawiło Komisji indywidualną odpowiedź na temat wolnych mocy produkcyjnych. Dane dotyczące pozostałych producentów przekazała RFPA.
- (71) Jeżeli dane dotyczące rzeczywistej produkcji przekazane przez rosyjskich producentów nieobjętych próbą wykazywały wartości wyższe niż zgłoszona moc produkcyjna, wówczas do ustalenia rzeczywistych mocy produkcyjnych przyjmowano wartość rzeczywistej produkcji. W tych przypadkach zgłoszona moc produkcyjna dotyczyła mocy znamionowej (czyli projektowanej mocy zakładów), która nie została zmieniona po modernizacji zakładów skutkującej zwiększeniem mocy produkcyjnej.
- (72) Na tej podstawie Komisja ustaliła, że podczas ODP całkowite moce produkcyjne rosyjskich producentów eksportujących wyniosły 9 592 000 ton, podczas gdy rzeczywista produkcja (w tym azotan amonu do celów przemysłowych oraz inne rodzaje azotanu amonu nieobjęte środkami antydumpingowymi⁽²⁾) wyniosła 8 519 105 ton.
- (73) Wbrew twierdzeniom RFPA, że moc zainstalowana producentów eksportujących jest w pełni wykorzystywana, podczas ODP wolne moce produkcyjne producentów eksportujących wynosiły zatem 1,07 miliona ton. Ilość ta odpowiada 16,9 % konsumpcji Unii (na podstawie ustalonej wartości 6,35 miliona ton podczas ODP, zob. punkt 5.1 poniżej).
- (74) Komisja ustaliła jednak także w kontekście analizy perspektywicznej, że po ODP te moce produkcyjne zwiększą się w przybliżeniu o dalsze 472 000 ton ze względu na instalację nowych mocy przez niektórych producentów eksportujących objętych próbą. Całkowite wolne moce produkcyjne stanowią więc 24,3 % konsumpcji w Unii.
- (75) Po ujawnieniu ustaleń RFPA utrzymywała, że żadne wolne moce produkcyjne nie istnieją lub że Komisja powinna przynajmniej wziąć pod uwagę to, że nie istnieją żadne wolne znamionowe moce produkcyjne. Poza tym RFPA nie zgodziła się z ustaleniem, że po ODP powstaną nowe moce produkcyjne.
- (76) RFPA i rosyjscy producenci eksportujący podali swoje moce zainstalowane na podstawie teoretycznej mocy znamionowej, która w niektórych przypadkach nie uwzględniała ostatnich modernizacji. Stało się to jasne dla Komisji po wizytach weryfikacyjnych i wzięte pod uwagę podczas obliczeń. Jak słusznie stwierdziła RFPA w dokumencie złożonym po ujawnieniu ustaleń, w przypadku rosyjskich producentów nieobjętych próbą zgłoszona moc znamionowa została przyjęta jako moc produkcyjna u tych producentów, którzy produkowali mniej niż wynosi ich zgłoszona moc produkcyjna. W przypadku rosyjskich producentów nieobjętych próbą, gdy dane dotyczące rzeczywistej produkcji wykazywały wartości wyższe niż zgłoszona moc produkcyjna, wówczas do ustalenia rzeczywistych mocy produkcyjnych przyjmowano wartość rzeczywistej produkcji. Dla trzech rosyjskich producentów nieobjętych próbą, którzy nie przedstawili danych na temat mocy produkcyjnych i produkcji, wykorzystano dane podane przez RFPA.
- (77) Zdaniem Komisji jest to jasne i spójne podejście do ustalenia całkowitych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów wytwarzających produkt objęty postępowaniem. Wbrew temu, co zostało zarzucone, ta sama metodologia została zastosowana do wszystkich producentów. Jeżeli rzeczywista produkcja była wyższa niż zgłoszona

(1) Jest to azotan amonu objęty następującymi kodami CN: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20.

(2) Jest to azotan amonu objęty następującymi kodami CN: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20.

znamionowa moc produkcyjna, na przykład w następstwie modernizacji urządzeń produkcyjnych, Komisja nie widzi powodu, dla którego ta dodatkowa moc nie powinna być uwzględniona, gdy jest oczywiste, że znamionowa moc produkcyjna nie odpowiada rzeczywistej. Twierdzenie, że taka metodologia nie jest zbyt powszechna na rynku, nie stanowi powodu do pominięcia danych na temat rzeczywistej produkcji. Poza tym sposób obliczania mocy produkcyjnych przemysłu uniijnego, co podniosła RFPA, jest nieistotny dla ustalenia całkowitych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów.

- (78) Wbrew temu, co twierdzi RFPA, niewykorzystanie zgłoszonych znamionowych mocy produkcyjnych w niektórych przypadkach oraz ich zastąpienie rzeczywistymi, najczęściej zweryfikowanymi danymi dotyczącymi produkcji nie oznacza, że Komisja zastosowała najlepsze dostępne fakty w znaczeniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do mocy produkcyjnych Komisja w pełni wykorzystała dane przedstawione przez rosyjskich producentów, jednak do obliczenia całkowitych mocy produkcyjnych zastosowała metodologię, która uwzględnia nie tylko znamionową moc produkcyjną, lecz także rzeczywistą produkcję i moc produkcyjną. Metodologia została opisana w ogólnym dokumencie ujawnienia ustaleń, a wyniki jej zastosowania, dla poszczególnych przedsiębiorstw, a nawet poszczególnych zakładów, zostały ujawnione przedsiębiorstwom, których to dotyczyło. Przy ustalaniu całkowitych mocy produkcyjnych Komisja wykorzystała zatem jedynie dane przedstawione przez rosyjskich producentów i RFPA. Wszystkie istotne dane zostały przekazane i nie było potrzeby w tym względzie wykorzystania danych z innych źródeł.
- (79) Ogólnie w przypadku producentów, u których nie przeprowadzono kontroli, wykorzystano dane dotyczące mocy produkcyjnych i produkcji zgłoszone przez samych producentów w odpowiedziach. RFPA przedstawiła uwagi co do obliczeń mocy niektórych przedsiębiorstw i zakładów. Argumentowano, że dla producenta UralChem Kirovo wielkość produkcji podczas ODP, podana w dokumencie ujawnienia ustaleń, nie była zgodna z prawdą. Komisja zaakceptowała tę uwagę i przyjęła wielkość produkcji podaną w dokumencie złożonym po ujawnieniu ustaleń. Uwzględniony został także raport techniczny dotyczący mocy produkcyjnej, przekazany podczas wizyty w zakładzie, który miał związek z maksymalną produkcją AA w tym zakładzie, co zostało słusznie zauważone przez RFPA. Przy obliczaniu mocy produkcyjnej producenta UralChem Berezniki uwzględniono 10-dniową przerwę eksploatacyjną, zgłoszoną podczas wizyty weryfikacyjnej. Uwagi na temat dodatkowych przestojów otrzymane po ujawnieniu ustaleń nie były poparte dowodami i wydawały się opierać na danych innego przedsiębiorstwa. Uwagi te zostały więc odrzucone.
- (80) Podobnie uwagi na temat pewnych „wąskich gardeł” w procesie produkcyjnym innych zakładów nie były poparte dowodami, nie mogły zostać zweryfikowane i w związku z tym także nie zostały uwzględnione. W odniesieniu do jednego zakładu „wąskie gardło” wydawało się odnosić do produkcji kwasu azotowego. Jednak nawet po uwzględnieniu domniemanej maksymalnej produkcji kwasu azotowego wciąż byłoby możliwe osiągnięcie mocy produkcyjnych takich, jak ustaliła Komisja, biorąc pod uwagę to, że do produkcji jednej tony AA potrzebna jest mniej niż jedna tona kwasu azotowego.
- (81) W odniesieniu do wzrostu mocy produkcyjnej po ODP, RFPA twierdziła, że wzrost mocy w przypadku jednego producenta w wyniku inwestycji w związku z nową linią produkcyjną był przeszacowany. Jednak szacując przewidywaną moc produkcyjną, Komisja opierała się na angielskim tłumaczeniu raportu technicznego dotyczącego tej nowej linii produkcyjnej, przekazanym przez przedsiębiorstwo podczas wizyty weryfikacyjnej na terenie przedsiębiorstwa i w związku z tym uznany za wiarygodny.
- (82) Acron twierdził, że nie ma znaczących wolnych mocy produkcyjnych głównie ze względu na trudności z dostępem do surowców. Dochodzenie ujawniło jednak, że surowce są wykorzystywane do produkcji nie tylko produktu objętego postępowaniem, lecz także wielu innych produktów. Ze względu na szerokie wykorzystanie surowca oraz związaną z tym możliwość szybkiego przesunięcia surowca do produkcji produktu objętego postępowaniem, te domniemane trudności nie zostały uznane za czynnik, który mógłby ograniczać całkowite moce produkcyjne dla produktu objętego postępowaniem.
- (83) Zastosowanie metodologii opisanej w poprzednim motywie prowadzi do wniosku, że istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych. Argumenty przedstawione przez RFPA i Acron nie były poparte dowodami i zostały odrzucone.
- (84) Komisja uważa, że w przypadku uchylenia aktualnych środków przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych może zostać wykorzystana do produkcji skierowanej na rynki Unii z następujących powodów.
- (85) Po pierwsze, niektóre z potencjalnie największych na świecie rynków eksportowych dla AA (takie jak Stany Zjednoczone i Australia) są wciąż chronione przed rosyjskim eksportem za pomocą środków antydumpingowych. Ponadto rynek chiński wciąż pozostaje zamknięty na przywóz AA. Wywóz na te rynki jest zatem dla producentów rosyjskich mało prawdopodobny albo niemożliwy.

- (86) W dniu 22 maja 2014 r. Departament Handlu USA opublikował wstępne wyniki administracyjnego przeglądu ceł antydumpingowych ⁽¹⁾, w którym zaproponowano zerowe cło dla wywozu AA do USA przez Acron i EuroChem. Jednakże nawet jeśli ta propozycja zostanie potwierdzona, to obowiązujące obecnie cło nadal będzie miało zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących z Rosji. Poza tym, zgodnie z pkt 751(a)(2) ustawy o taryfie celnej USA (Tariff Act) z 1930 r., z późniejszymi poprawkami („Ustawa”), uchylenie cła dla Acronu i EuroChemu będzie obowiązywało jedynie przez rok i po tym czasie nastąpi kolejny roczny przegląd administracyjny, którego wyniki mogą zdecydować o ponownym wprowadzeniu ceł antydumpingowych. Wreszcie, w ciągu ostatniej dekady rynek w USA dla AA używanego jako nawóz zmniejszył się ze względu na rosnące wymagania bezpieczeństwa oraz niechęć sprzedawców do handlowania AA ⁽²⁾. Co więcej, ze względu na wydobywanie gazu łupkowego rozpoczęte w ostatnich latach producenci AA z USA mają teraz dostęp do tańszego gazu. Dlatego też jest prawdopodobne, że Acron i EuroChem zmierzają się z silną konkurencją i mogą nie być w stanie zdobyć znaczącego udziału w rynku USA.
- (87) RFPA przedstawiła argument, że rynki pozostałych głównych odbiorców rosyjskiego AA, takie jak Ameryka Łacińska (zwłaszcza Brazylia), Egipt oraz Turcja, będą znacząco rosły do 2017 r. w porównaniu z rokiem 2012. Przytoczono raport, według którego łączny popyt na AA w Brazylii, Egipcie, Peru, Turcji, Ekwadorze oraz Kolumbii wzrośnie w sumie o 15 %. Taki wzrost przekłada się na 749 000 ton (tj. z 4,851 miliona ton w 2012 roku do 5,6 miliona ton w 2017 r.), co daje średni wzrost o 149 800 ton rocznie. Stanowi to jednak zaledwie 9,7 % szacunkowych rocznych wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów. Wnioskodawca twierdzi, że rosnąca konsumpcja w tych krajach będzie w przyszłości częściowo pokryta przez rozwijającą się produkcję krajową, ponieważ podobno w tych krajach planowane są projekty budowy własnych mocy produkcyjnych w zakresie produkcji AA lub innych nawozów na bazie azotu. Niezależnie od tego, czy te projekty rzeczywiście zostaną zrealizowane i przynajmniej częściowo pokryją wzrost konsumpcji, Komisja uważa, że prognozowana konsumpcja w tych krajach jest na poziomie, który umożliwi jedynie częściowe zaangażowanie wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów.
- (88) Po ujawnieniu ustaleń RFPA przedstawiła argument, że Komisja nie uwzględniła wzrostu konsumpcji rosyjskiego AA w innych krajach trzecich, zwłaszcza w krajach byłego Związku Radzieckiego. Jednak na jednym z głównych rynków tego regionu, na Ukrainie, także obowiązuje cło antydumpingowe na przywóz AA z Rosji. W lipcu 2014 r. cło zostało przedłużone na okres pięciu lat, a jego poziom znacznie wzrósł. Ten rynek coraz bardziej zamyka się więc na przywóz AA z Rosji.
- (89) Co więcej, ceny na innych rynkach, jak na przykład w Kazachstanie, są na takim poziomie, przy którym dla rosyjskich producentów eksportujących atrakcyjniejsze byłoby skierowanie wywozu do Unii. Poza tym rynki te są znacznie mniejsze niż rynek unijny. Na przykład konsumpcja w Kazachstanie stanowi mniej niż 4 % konsumpcji unijnej.
- (90) Poza tym argumentowano, że prognozowany wzrost w innych miejscach przeznaczenia nie został obliczony prawidłowo. Dane wykorzystane do obliczeń były jednak oparte na niezależnym raporcie przytoczonym w motywie 87. Nawet jeżeli wartości te okazałyby się niedoszacowane, jak twierdzi strona, prognozowany wzrost popytu mógłby być łatwo zaspokojony przy wykorzystaniu jedynie części wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów.
- (91) Po drugie, rynek krajowy prawdopodobnie nie wykorzysta wolnych mocy produkcyjnych. RFPA twierdzi, że według tego samego raportu konsumpcja w Rosji także pozostaje na dobrym poziomie i na przyszłość prognozowany jest wzrost, a rosyjscy producenci w pierwszej kolejności będą próbowali zaspokoić potrzeby rynku krajowego. Argument ten został ponownie podniesiony po ujawnieniu ustaleń. Jednak podczas ODP krajowa sprzedaż stanowiła 53 % całkowitej sprzedaży rosyjskich producentów, a wzrost na poziomie 3 % rocznie prognozowany na następnych pięć lat (średnio ok. 120 000 ton rocznie) może z łatwością zostać zaspokojony przez wolne moce produkcyjne, którymi dysponują rosyjscy producenci. Prognozowany roczny wzrost stanowi jedynie 7,8 % szacunkowych rocznych wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów po ODP. Ponadto przyszły wzrost konsumpcji jest jedynie prognozą i może nie nastąpić albo może postępować w wolniejszym tempie, ponieważ według tego samego raportu w ciągu ostatnich pięciu lat krajowa konsumpcja podlegała znacznym wahaniom w porównaniu z sytuacją w Unii czy też w krajach trzecich ⁽³⁾.
- (92) Po trzecie, Unia pozostaje najważniejszym rynkiem AA na świecie; jej udział w światowej konsumpcji wynosi około 18 %. Bliskość geograficzna Unii i Rosji oraz to, że niektórzy rosyjscy eksporterzy mają dobrze rozwinięte kanały dystrybucji w Unii, ułatwia logistykę wywozu.

⁽¹⁾ <http://enforcement.trade.gov/frn/summary/russia/2014-11886.txt>

⁽²⁾ Postępowanie nr 731-TA-856 (Przegląd drugi), http://www.usitc.gov/publications/701_731/Pub4249.pdf, s. 11.

⁽³⁾ Na przykład między rokiem 2008 a 2009 podczas kryzysu finansowego konsumpcja w Rosji spadła o 33 %, podczas gdy w UE spadek był na poziomie jedynie około 6 %, natomiast w Brazylii nastąpił wzrost na poziomie około 28 %.

- (93) Po ujawnieniu ustaleń RFPA twierdziła, że powinno się uwzględnić domniemane bariery techniczne dla wejścia rosyjskiego AA na rynek Unii, a mianowicie zakaz sprzedaży (w Niemczech) czy też surowe przepisy dotyczące przechowywania AA w niektórych państwach członkowskich. Jednak wbrew temu, co twierdzi RFPA, te ograniczenia stosuje się zarówno do eksporterów z krajów trzecich, jak i producentów unijnych w sposób niedyskryminujący i nie mają one nieproporcjonalnego wpływu na przywóz. W dodatku te ograniczenia nie mają wpływu na ogólną atrakcyjność rynku unijnego, ponieważ wciąż jest on jednym z największych rynków pod względem konsumpcji. W związku z tym Komisja odrzuca ten argument.
- (94) Komisja uznaje zatem, że rosyjscy producenci dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które bardzo prawdopodobnie zostaną wykorzystane na potrzeby znacznego dodatkowego wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych.

3.3.3. Zachęta do skierowania sprzedaży do Unii

- (95) Poziom cen w Unii jest obecnie zdecydowanie wyższy niż w głównych krajach trzecich, do których Rosja aktualnie dostarcza AA, oraz na rynku krajowym w Rosji. Podczas ODP średnia cena eksportowa *ex-works* (201 EUR za tonę) do krajów trzecich oraz średnia cena krajowa *ex-works* (221 EUR za tonę) u czterech producentów eksportujących objętych próbą były odpowiednio o 34 % i 27 % niższe niż średnia cena *ex-works* producentów unijnych objętych próbą (303 EUR za tonę) (zob. tabela 7), a także niższe niż średnia cena *ex-works* przywozu z Rosji do Unii (zob. tabela 2) i z krajów trzecich do Unii (zob. tabela 3).
- (96) W przypadku uchylenia środków ceny w Unii prawdopodobnie spadną w wyniku wzrastającej podaży przywozu po niższych cenach. Jednak ze względu na dużą różnicę między cenami eksportowymi rosyjskich producentów eksportujących do krajów trzecich a cenami ustalonymi podczas ODP na rynku unijnym przez rosyjskich producentów eksportujących, producentów eksportujących z krajów trzecich oraz producentów unijnych, wydaje się mało prawdopodobne, żeby ceny na rynku unijnym obniżyły się do poziomu obecnie obserwowanego na rynkach krajów trzecich, do których obecnie prowadzą wywóz rosyjscy producenci. W związku z tym producenci eksportujący prawdopodobnie będą starali się uzyskać wyższą marżę zysku przy sprzedaży do Unii. W efekcie będzie to bodźcem dla producentów eksportujących, żeby skierować do Unii część obecnej wielkości wywozu do krajów trzecich (który w ODP wynosił około 3,4 miliona ton, co stanowiło ponad 50 % konsumpcji unijnej) ⁽¹⁾.

3.4. Wniosek

- (97) W świetle rozważań przedstawionych w punkcie 3.3 Komisja stwierdza, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu oraz znacznego zwiększenia wielkości wywożonych do Unii w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych.

4. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (98) Przemysł unijny został zdefiniowany jako znani producenci AA w Unii w badanym okresie.
- (99) Jak wskazano w motywie 19, dokonano doboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci unijni współpracowali, odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie i u każdego przeprowadzono wizyty podczas dochodzenia. Poza tym organizacja Fertilisers Europe przedstawiła dodatkowe dane dotyczące mocy produkcyjnych, produkcji i sprzedaży współpracujących producentów nieobjętych próbą oraz szacunki dotyczące pozostałych producentów. Jeżeli było to możliwe, Komisja porównała te dane z danymi przedstawionymi przez inne strony zainteresowane lub danymi powszechnie dostępnymi.
- (100) Po ujawnieniu ustaleń RFPA twierdziła, że próba wybrana przez Komisję nie jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego. Twierdzenie to oparto na zarzucie, że te same wskaźniki gospodarcze (mianowicie rentowność) różnią się w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą i w przypadku przemysłu unijnego jako całości.
- (101) Argumentu tego nie można zaakceptować. Cztery przedsiębiorstwa objęte próbą zostały wybrane w sposób obiektywny na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii produktu objętego postępowaniem na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Celem doboru próby jest umożliwienie służbom Komisji przeprowadzenia szczegółowego dochodzenia w sprawie niektórych czynników związanych z wystąpieniem

⁽¹⁾ Podobne wnioski na przykład w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/2004 z dnia 24 września 2004 r. (glifosat — Chiny) (Dz.U. L 303 z 30.9.2004, s. 1), Dz.U. L 303, s. 1, motyw 41; rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 512/2010 (azotan amonu — Ukraina) (Dz.U. L 150 z 16.6.2010, s. 24), Dz.U. L 150, s. 24, motywy 41–43.

szkody dla reprezentatywnej części przemysłu unijnego w danym czasie. To, że niektóre wskaźnik szkody mogą być różne w przedsiębiorstwach objętych próbą i w całym przemyśle unijnym, nie oznacza, że próba jest niereprezentatywna. Dane te zostały uznane za wiarygodne ze względu na to, że dane pochodzące od producentów objętych próbą zostały potwierdzone podczas wizyt na terenie tych przedsiębiorstw. W każdym razie, jak wspomniano w motywie 145, uznano, że przemysł unijny podczas ODP nie znajdował się w sytuacji zagrożenia szkodą.

- (102) Poza tym RFPA stwierdziła, że niektóre z przedsiębiorstw objętych próbą nie współpracowały z Komisją, nie podając pewnych danych lub podając dane częściowe lub błędne. W rezultacie RFPA wnioskuje, by te dane nie były brane pod uwagę przy wyciąganiu wniosków na temat stanu przemysłu unijnego. RFPA wniosła też, że brak współpracy ze strony przemysłu unijnego powinien skutkować wyciągnięciem wniosków niekorzystnych dla tego przemysłu lub że powinno się wykorzystać wskaźniki dla całego przemysłu unijnego zamiast wskaźników dla przedsiębiorstw objętych próbą.
- (103) Argumentu tego nie można zaakceptować. Komisja uznała dane przedstawione przez przedsiębiorstwa objęte próbą za wystarczające. Zostały one potwierdzone podczas wizyt na terenie tych przedsiębiorstw i stanowią wiarygodny element oceny sytuacji przemysłu unijnego.

5. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

5.1. Konsumpcja unijna

- (104) Komisja ustaliła rzeczywistą konsumpcję w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym w oparciu o dane przedstawione przez wnioskodawcę; oraz (ii) przywozu z krajów trzecich w oparciu o dane zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6⁽¹⁾.
- (105) Konsumpcja unijna rozwijała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja unijna (w tonach)

	2010	2011	2012	ODP
Całkowita konsumpcja unijna	7 174 863	6 674 500	6 698 722	6 356 761
Wskaźnik (2010 = 100)	100	93	93	89

Źródło: Dane przekazane przez wnioskodawcę, dane potwierdzone oraz baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (106) Między rokiem 2010 a ODP konsumpcja AA w Unii obniżyła się o 11 %, pomimo tego, że nie nastąpił podobny spadek w produkcji rolnej. Istnieją trzy główne powody takiej sytuacji. Po pierwsze, dzięki ulepszonym urządzeniom i technikom nawożenia potrzeba mniejszych ilości nawozu na metr kwadratowy ziemi. Po drugie, mniejsze zużycie AA jest równoważone przez wykorzystanie innych nawozów, takich jak saletra amonowo-wapniowa czy też nawozy złożone. Po trzecie, obawy w kwestii bezpieczeństwa i surowe zasady produkcji i przechowywania azotanu amonu zniechęcają do używania tego produktu.
- (107) Po ujawnieniu ustaleń RFPA wnioskuje o dodatkowe informacje na temat źródeł danych dotyczących konsumpcji ujawnionych przez Komisję. W dniu 26 czerwca 2014 r. odbyło się spotkanie wyjaśniające, prowadzone przez rzecznika praw stron. Następnie RFPA stwierdziła, że dane podane przez wnioskodawcę zostały przedstawione na zbyt późnym etapie postępowania, nie były zweryfikowane i były niespójne z danymi uprzednio przedstawionymi przez wnioskodawcę. Poza tym RFPA twierdziła, że te dane najprawdopodobniej nie objęły danych na temat technicznego azotanu amonu i mieszanek azotanu amonu z innymi substancjami będącymi i niebędącymi nawozami, ponieważ dane różnią się od podobnych danych dostępnych wnioskodawcy i przekazanych jego członkom. Z tego powodu dane te nie powinny być brane pod uwagę i powinny zostać zastąpione najlepszymi dostępnymi faktami.
- (108) Argument ten zostaje odrzucony. Komisja wykorzystała dane przekazane przez wnioskodawcę na temat sprzedaży UE i sprawdziła je metodą krzyżową ze zweryfikowanymi danymi od producentów objętych próbą. Do tych danych dodano dane na temat przywozu, aby ustalić wielkość konsumpcji w Unii. Z tego powodu dane zostały uznane za wiarygodne.

⁽¹⁾ Miesięczne dane statystyczne dotyczące przywozu na podstawie rzeczywistych wartości przedstawiane przez władze celne w państwach członkowskich na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do produktów objętych środkami antydumpingowymi.

- (109) RFPA także twierdziła, że podstawa do obliczeń całkowitej konsumpcji Unii przyjęta przez Komisję jest zaniżona oraz że według raportu opublikowanego przez niezależnego analityka rynek konsumpcja raczej wzrasta, a nie obniża się. Uściślając, dane z tego raportu na temat zapotrzebowania Unii na FGAN i EGAN (azotan amonu do produkcji materiałów wybuchowych) w 2010 r. pokrywają się z danymi Komisji (w przybliżeniu 7,1 miliona ton), przy czym dane z raportu wskazują raczej na wzrost niż na obniżenie zapotrzebowania w następnych latach.
- (110) Twierdzenie to jest bezpodstawne, ponieważ Komisja wykorzystwała rzeczywiste dane podane przez wnioskodawcę, które zostały częściowo zweryfikowane, oraz dostępne dane statystyczne. Komisja uznaje te dane za wiarygodne.

5.2. Wielkość, ceny i udział w rynku przywozu z Rosji

- (111) Zmiany wielkości, udziału w rynku i średnich cen przywozu z Rosji produktu objętego postępowaniem kształtowały się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach), udział w rynku i ceny

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu (w tonach)	164 658	134 060	200 542	199 604
Wskaźnik	100	81	122	121
Udział w rynku	2,3 %	2 %	3 %	3,1 %
Wskaźnik	100	88	130	137
Średnia cena CIF (EUR/tona)	201	258	262	264
Wskaźnik	100	128	130	131

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (112) Wielkość przywozu z Rosji wzrosła w okresie badanym o ponad 20 %. Udział przywozu w rynku wzrósł o ponad 30 %, z 2,3 % w 2010 r. do 3,1 % w ODP. Ceny CIF wzrosły z 201 EUR za tonę w badanym okresie. Porównanie średnich rosyjskich cen eksportowych CIF do Unii ze średnimi cenami *ex-works* producentów unijnych podczas ODP wskazuje na to, że nastąpiło podcięcie cenowe. Średnia cena sprzedaży *ex-works* producentów unijnych objętych próbą na rzecz niepowiązanych klientów w Unii w okresie badanym wynosiła 303 EUR za tonę. Jednak jak wskazano w części 3, prawie wszyscy producenci eksportujący, którzy sprzedawali produkt objęty postępowaniem podczas ODP, mieli zobowiązania cenowe, a ich ceny eksportowe do Unii były ustalane na podstawie tych zobowiązań cenowych, które określały minimalne ceny importowe. W rezultacie te ceny eksportowe nie mogą być uznane za wiarygodny wskaźnik przy przeprowadzaniu wiarygodnych i znaczących obliczeń dotyczących podjęcia cenowego.
- (113) Po ujawnieniu ustaleń RFPA zgłosiła uwagę, że obliczenia Komisji dotyczące podjęcia cenowego i zaniżania cen są niewłaściwe, ponieważ wymagają wielokrotnych korekt (dla zwykłych należności celnych, kosztów ponoszonych po przywozie, różnic w produktach, opakowania i poziomu handlu). RFPA zgłosiła także uwagę, że w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia w 2002 r., nastąpiła zmiana metodologii dotycząca zastosowania korekt. Poza tym RFPA zasugerowała, że do obliczenia podjęcia cenowego powinno się wykorzystać ceny sprzedaży eksportowej do Unii przez producenta rosyjskiego, który nie korzysta ze zobowiązania cenowego, oraz ceny eksportowe producentów rosyjskich zwolnionych z ceł antydumpingowych.
- (114) W tym względzie wystarczy przypomnieć, że Komisja nie przeprowadzała żadnych obliczeń podjęcia cenowego czy też zaniżania cen z powodów, o których mowa w motywie 112. Twierdzenia te są zatem bezpodstawne.

5.3. Wielkość, ceny i udział w rynku przywozu z innych krajów trzecich

- (115) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są także oparte na danych Eurostatu.

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach), udział w rynku i ceny

		2010	2011	2012	ODP
Inne kraje trzecie	Wielkość (w tonach)	348 100	312 043	295 139	285 962
	Wskaźnik	100	90	85	82
	Udział w rynku	4,85 %	4,68 %	4,41 %	4,50 %
	Wskaźnik	100	96	91	93
	Średnia cena (CIF)	201	270	279	275
	Wskaźnik	100	134	139	137

Źródło: Eurostat.

- (116) AA jest importowany głównie z Ukrainy, Gruzji i Serbii. Środki antydumpingowe obowiązujące na przywóz AA z Ukrainy straciły ważność w 2012 roku. Całkowita wielkość przywozu pochodzącego z krajów trzecich innych niż Rosja zmniejszyła się; udział tego przywozu w rynku w okresie badanym utrzymywał się mniej więcej na tym samym poziomie i był wyższy niż udział w rynku przywozu z Rosji. Przyczyną tego mogło być zmniejszenie się konsumpcji w tym samym okresie. Średnie ceny przywozu z innych krajów wykazywały taką samą tendencję wzrostową jak ceny rosyjskie i unijne.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (117) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.
- (118) Do celów analizy szkody sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego została oceniona na podstawie wskaźników makroekonomicznych (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu) oraz wskaźników mikroekonomicznych (średnia cena jednostkowa, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału). Wskaźniki makroekonomiczne oparte są na danych przekazanych przez wnioskodawcę w pierwotnym wniosku oraz w następnych oświadczeniach, a także na danych statystycznych i odnoszą się do wszystkich znanych producentów unijnych. Wskaźniki mikroekonomiczne oparte są na danych zawartych w odpowiedziach na kwestionariusz otrzymanych od producentów unijnych objętych próbą oraz zweryfikowanych podczas dochodzenia.

5.4.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (119) Obecny przegląd wygaśnięcia potwierdził ustalenia poprzednich dochodzeń, że zgromadzenie dokładnych i wiarygodnych danych na temat mocy produkcyjnych i produkcji dla produktu objętego postępowaniem jest skomplikowanym zadaniem. Nawóz stały jest otrzymywany w zakładzie granulacyjnym (wieża granulacyjna) po wytworzeniu stopu/postaci płynnej azotanu amonu w procesie syntezy chemicznej. Stop/postać płynna mogą być wykorzystane do produkcji produktu stałego, lecz także innych produktów przetworzonych, takich jak saletra amonowo-wapniowa. Poza tym produkt stały może być wykorzystany jako nawóz, lecz także do celów przemysłowych. Istnienie zakładów mogących produkować różne formy produktu, które mogą szybko przestawiać się z produkcji jednych nawozów na inne, może powodować statystyczne zniekształcenia. Z tego powodu niski stopień wykorzystania mocy produkcyjnych dla produktu objętego postępowaniem jest mniej istotnym wskaźnikiem ogólnej sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (120) Uwzględniając omówione powyżej zastrzeżenia, w okresie badanym zmiany w całkowitej produkcji Unii, mocach produkcyjnych oraz wykorzystaniu mocy produkcyjnych kształtowały się następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	6 963 753	6 877 806	7 143 611	6 911 630
Wskaźnik	100	99	103	99
Moce produkcyjne (w tonach)	15 132 238	15 292 512	15 499 487	15 475 487
Wskaźnik	100	101	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	46 %	45 %	46 %	45 %
Wskaźnik	100	98	100	98

Źródło: Informacje uzyskane od wnioskodawcy, z odpowiedzi na kwestionariusz doboru próby i ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusze.

- (121) W przemyśle unijnym produkcja produktu objętego postępowaniem między rokiem 2010 a ODP utrzymywała się na względnie stałym poziomie około 7 milionów ton.
- (122) Podobnie moce produkcyjne pozostawały na stabilnym poziomie przez cały okres. Moce produkcyjne zgłoszone przez przemysł unijny uwzględniają całkowitą moc produkcyjną dla AA, nie tylko dla produktu objętego postępowaniem, lecz także dla innych produktów. W rzeczywistości wykorzystanie mocy produkcyjnych dla AA jest zdecydowanie wyższe, kiedy uwzględni się te inne produkty. Na przykład zweryfikowane dane o producentach unijnych objętych próbą pokazują, że wykorzystanie mocy produkcyjnych podczas okresu badanego było o około 20 punktów procentowych wyższe (z 72 % w 2010 r. do 68 % podczas ODP).

5.4.2. *Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost*

- (123) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów oraz udział w rynku w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	6 662 106	6 228 396	6 203 041	5 871 195
Wskaźnik	100	93	93	88
Udział w rynku	92,9 %	93,3 %	92,6 %	92,4 %
Wskaźnik	100	100	100	99

Źródło: Informacje uzyskane od wnioskodawcy, z odpowiedzi na kwestionariusz doboru próby i ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusze.

- (124) Wielkość sprzedaży na rynku unijnym klientom niepowiązanym zmniejszyła się podczas ODP o 12 % w porównaniu z wielkością sprzedaży w 2010 roku. Zmiany te przebiegały zgodnie z ogólną tendencją spadkową konsumpcji na rynku Unii z powodów wyjaśnionych w motywie 106.
- (125) Ponieważ w okresie badanym zmniejszyła się zarówno sprzedaż, jak i konsumpcja, udział w rynku przemysłu unijnego pozostał na mniej więcej tym samym poziomie, w związku z czym przemysł unijny nie zanotował wzrostu.

5.4.3. Zatrudnienie i wydajność

- (126) Zweryfikowane dane dotyczące czterech producentów unijnych objętych próbą pokazują następujące zmiany w zatrudnieniu i wydajności w okresie badanym:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	ODP
Liczba pracowników	1 253	1 110	1 128	1 105
Wskaźnik	100	89	90	88
Wydajność (jednostka/pracownik)	2 390	2 616	2 648	2 579
Wskaźnik	100	109	110	107

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (127) Podczas okresu badanego liczba zatrudnionych w czterech przedsiębiorstwach objętych próbą zmniejszyła się (o 12 % przy porównaniu roku 2010 i ODP). Ponieważ spadek liczby zatrudnionych był wyższy niż spadek produkcji, wydajność pracowników zatrudnionych u producentów unijnych objętych próbą mierzona produkcją (w tonach) na osobę zatrudnioną na rok wzrosła o 7 % między rokiem 2010 a ODP.

5.4.4. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (128) Jak wspomniano już w motywie 52, Komisja nie ustaliła obecnego rozmiaru marginesu dumpingu, ponieważ rosyjskie ceny importowe bazowały na cenach minimalnych określonych w zobowiązaniach cenowych. Jako takie były one niewiarygodne do przeprowadzenia oceny, czy w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antidumpingowych prawdopodobna jest kontynuacja lub ponowne wystąpienie dumpingu.
- (129) Jak wykazały obecne marże zysku (tabela 10) oraz wysoki udział w rynku (tabela 5), nastąpiła poprawa sytuacji przemysłu unijnego po poprzednim dumpingu.

5.4.5. Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (130) Średnie ważone ceny jednostkowe sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz niepowiązanych klientów w Unii w okresie badanym zmieniły się następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2010	2011	2012	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży ex-works w Unii (EUR/tona)	204	291	305	303
Wskaźnik	100	143	149	149

	2010	2011	2012	ODP
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/tona)	180–195 (*)	200	216	225
Wskaźnik		100	108	113

Źródło: Zweryfikowane dane producentów objętych próbą.

(*) Koszty produkcji w 2010 r. są podane jako przedział, ponieważ dane nie obejmują całej próby.

- (131) Średnie ceny sprzedaży netto producentów unijnych objętych próbą wzrosły znacząco między rokiem 2010 a 2012, ale podczas ODP odnotowały nieznaczny spadek.
- (132) Średnie koszty produkcji także wzrosły, głównie ze względu na wzrost kosztów gazu, który jest głównym nakładem.

5.4.6. Koszty pracy

- (133) Średnie koszty pracy u producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym zmieniały się następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2010	2011	2012	ODP
Średnia płaca na pracownika (w EUR)	31 909	37 764	40 938	41 736
Wskaźnik	100	118	128	131

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez producentów objętych próbą.

- (134) W okresie badanym średnie koszty pracy na pracownika zanotowały tendencję wzrostową. Największy wzrost nastąpił między rokiem 2010 a 2011, podczas gdy między rokiem 2012 a ODP wyniósł 3 punkty procentowe.

5.4.7. Zapasy

- (135) Średni poziom zapasów u producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym zmieniał się następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2010	2011	2012	ODP
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	108 300	151 562	195 351	97 092
Wskaźnik	100	140	180	90
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego jako procent produkcji	1,56 %	2,20 %	2,73 %	1,40 %
Wskaźnik	100	142	176	90

Źródło: Zweryfikowane dane producentów objętych próbą.

- (136) Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego zwiększyły się znacznie w latach 2011 i 2012 w porównaniu z 2010 r., a potem w ODP spadły o 10 % w porównaniu z 2010 r. W porównaniu z poziomem produkcji tendencje w odniesieniu do zapasów na koniec okresu sprawozdawczego były takie same od 2010 r. do ODP.

5.4.8. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (137) Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji u producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym zmieniały się następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2010	2011	2012	ODP
Rentowność sprzedaży na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów (% obrotu ze sprzedaży)	11,7 %	20,8 %	17,6 %	14,4 %
Wskaźnik	100	178	150	123
Przepływ środków pieniężnych (w EUR)	95 605 038	196 626 207	182 421 560	173 543 772
Wskaźnik	100	195	191	182
Inwestycje (w EUR)	35 761 804	31 532 218	28 032 159	34 502 327
Wskaźnik	100	88	78	96
Zwrot z inwestycji	28,1 %	61 %	53,3 %	44,7 %
Wskaźnik	100	217	190	159

Źródło: Zweryfikowane dane producentów objętych próbą.

- (138) Komisja ustaliła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rzecz niepowiązanych klientów w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży.
- (139) W okresie badanym rentowność producentów unijnych objętych próbą wzrosła z poziomu 11,7 % w 2010 r. do 14,4 % w ODP. W tym względzie wnioskodawca twierdził, że analiza wysokości zysku powinna uwzględnić to, że zgodnie z oczekiwaniami inwestorów taki kapitałochłonny przemysł musi osiągać zadowalający zwrot z kapitału zaangażowanego (ROCE). Twierdzenia tego nie można zaakceptować, ponieważ docelowy zysk przyjęty na potrzeby analizy musi być ograniczony do poziomu zysku, który przemysł unijny mógłby osiągnąć w warunkach normalnej konkurencji przy braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (140) Przepływ środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych wzrosły między 2010 rokiem a ODP o 82 %, chociaż podczas ODP wzrost był nieco niższy niż w 2011 i w 2012 r. (odpowiednio 13 i 5 punktów procentowych mniej).
- (141) Inwestycje odnotowały tendencję spadkową. Spadek był bardziej widoczny w latach 2011 i 2012, ale sięgnął jedynie minus 4 % podczas ODP w porównaniu z 2010 rokiem. Inwestycje były w głównej mierze związane z zapewnieniem przestrzegania coraz surowszych wymagań ochrony środowiska.
- (142) Zwrot z inwestycji to zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji. Tendencja dla tego wskaźnika podążała za tendencją dla rentowności przez cały okres badany.
- (143) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów unijnych w pozyskiwaniu kapitału.

5.5. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (144) We wnioskach rozporządzenia (WE) nr 661/2008 stwierdzono, że sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego nie była zagrożona szkodą oraz że głównym powodem tej korzystnej sytuacji było istnienie środków antydumpingowych obejmujących przywóz z Rosji produktu objętego postępowaniem.

- (145) Ustalenia obecnego przeglądu wygaśnięcia potwierdzają wnioski z poprzedniego dochodzenia. Między rokiem 2010 a ODP wskaźniki gospodarcze były równie dobre. Konsumpcja w Unii zmniejszyła się, a przywóz z Rosji wzrósł, ale przemysł unijny zdołał utrzymać znaczny udział w rynku i dalej zwiększać rentowność, chociaż zyski w 2012 r. i podczas ODP były niższe niż w 2011 r., co wskazuje na tendencję spadkową. Wzrosły koszty produkcji głównie ze względu na wzrost cen gazu (głównego surowca używanego do produkcji produktu objętego postępowaniem), ale cena sprzedaży także wzrosła, co pozwoliło przemysłowi unijnemu osiągnąć dobry poziom rentowności.
- (146) Jak wyjaśniono w motywie 119 i następnych, dane na temat wykorzystania mocy produkcyjnych nie były wiarygodną podstawą do wyciągania definitywnych wniosków odnośnie do stanu przemysłu unijnego. Ogółem można stwierdzić, że w sumie przemysł unijny jest w dobrym stanie i nie ponosi szkody w związku z wywozem AA z Rosji dzięki istnieniu środków antydumpingowych.
- (147) Po ujawnieniu ustaleń RFPA oraz przedstawiciele władz Rosji podnieśli argument, że dobry stan przemysłu unijnego, w tym wywozu do krajów trzecich, przemawia za ustaleniem, że nie jest prawdopodobne ponowne wystąpienie istotnej szkody. Komisja uznała jednak, że aktualna dobra sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego, w tym wielkość sprzedaży eksportowej do krajów trzecich, nie wyklucza automatycznie zmiany sytuacji w przyszłości w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.

6. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (148) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych, przeanalizowano potencjalny wpływ wywozu z Rosji na rynek unijny oraz na przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (149) Analiza skupiła się na tendencjach konsumpcji na rynku Unii, wolnych mocach produkcyjnych, przepływach handlowych, atrakcyjności rynku unijnego oraz zachowaniach rosyjskich producentów podczas ustalania cen.

6.1. Konsumpcja w Unii

- (150) Konsumpcja produktu objętego postępowaniem w Unii zmniejszyła się o 11 % podczas ODP w porównaniu z latami ubiegłymi. Obniżenie konsumpcji produktu objętego postępowaniem wynika z używania innych nawozów, bardziej wydajnego wykorzystania AA przez rolników oraz ze względów bezpieczeństwa. Przemysł unijny konkuruje zatem z produktami rosyjskimi na zmniejszającym się rynku. To z kolei może powodować presję na obniżanie cen.
- (151) Po ujawnieniu ustaleń oraz jak wspomniano w motywie 109, RFPA nie zgodziła się z ustaleniem, że konsumpcja produktu objętego postępowaniem w Unii będzie w przyszłości spadać. Jednak raport, na który powołuje się RFPA, sugeruje, że nastąpi nieznaczna poprawa, jeżeli chodzi o popyt na nawozy azotowe, a niekoniecznie wzrost konsumpcji produktu objętego postępowaniem. Coraz surowsze wymagania z zakresu bezpieczeństwa i ochrony środowiska dotyczące przechowywania i używania azotanów amonowych oraz poziom dojrzałości niektórych rynków, a także coraz skuteczniejsze techniki nawożenia wskazują na to, że konsumpcja produktu objętego postępowaniem nie wzrośnie w najbliższej przyszłości nawet przy wzroście konsumpcji nawozów, a zwłaszcza nawozów azotowych. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

6.2. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe, atrakcyjność rynku Unii oraz zachowanie przy ustalaniu cen

- (152) Komisja ustaliła poziom wolnych mocy produkcyjnych w Rosji podczas ODP. Wolne moce produkcyjne stanowią ponad 16,9 % całej konsumpcji unijnej produktu objętego postępowaniem (zob. motywy 73–74). Po ODP moce produkcyjne dalej się zwiększały i szacuje się, że teraz wynoszą one około 24,3 % konsumpcji w Unii.
- (153) Istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że przy braku środków antydumpingowych te wolne moce produkcyjne mogłyby zostać wykorzystane do produkcji dodatkowych znacznych ilości AA na wywóz do Unii. Już teraz rosyjscy producenci eksportują połowę swojej produkcji do krajów trzecich. Oczekuje się, że krajowa konsumpcja w Rosji wzrośnie w przyszłości jedynie o 3 % na rok. Rosyjskie ceny eksportowe na rynki krajów trzecich są znacznie niższe niż obecne ceny w Unii. Jeżeli ceny na rynku unijnym miałyby pozostać na znacznie wyższym poziomie niż ceny na rynkach krajów trzecich w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych, byłby to silny bodziec dla rosyjskich producentów, żeby nie tylko wykorzystać wolne moce produkcyjne do produkcji na rynek unijny, lecz także żeby przekierować część obecnego wywozu do krajów trzecich na rynek Unii.

- (154) Poza tym dodatkowy rosyjski wywóz do krajów trzecich podlega pewnym ograniczeniom. Niektóre z potencjalnie największych rynków eksportowych dla AA (Chiny, USA, Australia) są dla rosyjskiego wywozu niedostępne (zob. motyw 85). Jest mało prawdopodobne, że możliwe wprowadzenie zerowego cła dla dwóch rosyjskich producentów na wywóz do USA przez jeden rok (zob. motyw 86) doprowadzi do znacznego przesunięcia rosyjskiego wywozu do USA, ponieważ krajowe ceny gazu w USA odnotowały spadek i oczekuje się, że pozostaną na niskim poziomie ze względu na intensywniejsze poszukiwania geologiczne gazu łupkowego oraz istniejące ograniczenia na wywóz gazu łupkowego, co utrzymuje krajowe ceny gazu w USA na niskim poziomie (zob. także motyw 86). Rynek chiński wciąż pozostaje zamknięty na przywóz AA. Konsumpcja AA na obecnych rynkach eksportowych dla Rosji (głównie Ameryka Łacińska, a zwłaszcza Brazylia) ma rosnąć, ale obecne wolne moce produkcyjne w Rosji są ponad dwa razy większe niż przewidywany wzrost konsumpcji na tych rynkach. Jest też mało prawdopodobne, że ta spodziewana dodatkowa konsumpcja zostanie wykorzystana (wyłącznie) przez rosyjskich producentów. Tradycyjne rynki eksportowe dla Rosji, takie jak Egipt, Turcja, Peru i Brazylia, także tworzą własne moce produkcyjne do produkcji AA lub innych nawozów azotowych (zob. motyw 87).
- (155) W każdym razie rynek Unii jest atrakcyjniejszy niż rynek Ameryki Łacińskiej ze względu na jego bliskość geograficzną oraz istnienie dobrze rozwiniętych kanałów dystrybucji. W rzeczywistości znacznie mniejsze koszty transportu zapewniają rosyjskim producentom wyższy zysk; mając wybór, będą oni woleli prowadzić sprzedaż do Unii, zakładając, że poziom cen w Unii pozostanie wyższy niż w krajach trzecich.
- (156) Komisja ustaliła cenę niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu podczas ODP, dodając koszty produkcji (ustalone na podstawie zweryfikowanych danych na temat producentów unijnych objętych próbą przedstawionych w tabeli 7), koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz docelowy zysk.
- (157) Według zweryfikowanych danych czterech producentów unijnych objętych próbą koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wahają się między 5 % a 8 % kosztów produkcji, a docelowy zysk dla tej branży wynosi 8 %, jak zostało to ustalone w poprzednim dochodzeniu ⁽¹⁾.
- (158) Na podstawie tych danych ustalono, że cena niewyrządzająca szkody przemysłowi unijnemu podczas ODP waha się od 257 EUR za tonę a 264 EUR za tonę.
- (159) Komisja pragnie zauważyć, że jeden z dwóch producentów eksportujących z Rosji objęty zobowiązaniem cenowym podczas ODP sprzedawał produkt objęty postępowaniem po cenie wyższej niż minimalna cena importowa w ramach zobowiązania. Z drugiej strony, drugi producent eksportujący, objęty zobowiązaniem tylko przez ograniczony okres podczas ODP, prowadził sprzedaż poniżej minimalnej ceny importowej. W tych okolicznościach nie jest jasne, jak kształtowałyby się ceny w przypadku wygaśnięcia zarówno zobowiązań, jak i środków antydumpingowych. Komisja pragnie także zauważyć, że ilości produktu eksportowanego przez tych dwóch producentów eksportujących podczas ODP nie były znaczne. Co więcej, należy pamiętać, że przy braku środków antydumpingowych inni producenci rosyjscy prawdopodobnie ponownie wejdą na rynek UE, co zwiększy presję konkurencyjną na ceny na rynku unijnym, włączając w to dwóch producentów eksportujących, którzy podczas ODP byli objęci zobowiązaniem.
- (160) Jednym z decydujących elementów przy ocenie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody jest prawdopodobny poziom cen, jakie zostaną ustalone dla dodatkowego wywozu przez przedsiębiorstwa nieobjęte zobowiązaniem cenowym. Podczas ODP rosyjskie ceny eksportowe do krajów trzecich wyniosły średnio 201 EUR za tonę, czyli 34 % mniej niż obecna średnia cena sprzedaży ustalona przez producentów unijnych w Unii. Te rosyjskie ceny eksportowe utrzymują się, jak stwierdzono w motywie 58, na stabilnym poziomie. Istnieje prawdopodobieństwo, że rosyjski wywóz na rynek unijny przez przedsiębiorstwa nieobjęte zobowiązaniem cenowym przy braku środków antydumpingowych byłby prowadzony po średniej cenie niższej niż ceny importowe z krajów trzecich, a także po cenach niższych niż ceny przywozu z Rosji w ramach zobowiązania cenowego (które mieszczą się w górnych granicach przedziału cen niewyrządzających szkody przemysłowi unijnemu). Inaczej przedsiębiorstwa te nie byłyby w stanie zdobyć większego udziału w rynku. Z uwagi na to, że obecny poziom cen przywozu z Rosji w ramach zobowiązania cenowego u jednego z producentów eksportujących mieści się w górnej granicy przedziału cen niewyrządzających szkody przemysłowi unijnemu, Komisja na podstawie obecnie dostępnych jej informacji uznaje za prawdopodobne, że dodatkowy przywóz nastąpi na poziomie szkodliwym dla Unii. Niezależnie od obecnego poziomu zysków przemysłu unijnego ten prawdopodobny poziom cen byłby zagrożeniem dla zdolności przemysłu unijnego do osiągnięcia normalnych zysków, których można by się spodziewać przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 658/2002, motywy 97–98 (Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1).

- (161) Po ujawnieniu ustaleń RFPA stwierdziła, że porównanie rosyjskich cen eksportowych do krajów trzecich z cenami unijnymi jest bez znaczenia, ponieważ należy porównywać sprzedaż na ten sam rynek, uwzględniając właściwe korekty na cła, poziom handlu itp.
- (162) Argumentu tego nie można zaakceptować. Komisja nie twierdzi, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych nastąpiłoby podcięcie cen unijnych przez rosyjski wywóz o 34 %. Komisja uznaje, że jest prawdopodobne, iż przy braku środków antydumpingowych poziom cen wywozu rosyjskiego na rynek Unii byłby poniżej unijnych kosztów wytworzenia powiększonych o rozsądną marżę zysku i w związku z tym byłby szkodliwy. Taki poziom cen wciąż byłby atrakcyjniejszy dla rosyjskich eksporterów niż ich obecny poziom cen sprzedaży na rynki krajów trzecich. W rezultacie prawdopodobna jest zmiana w obecnych przepływach handlowych.
- (163) Dochodzenie wykazało ponadto, że bieżące koszty produkcji, a w związku z tym bieżąca cena niewyrządzająca szkody, raczej się nie zmniejszą w najbliższym czasie, biorąc pod uwagę tendencję wzrostową kosztów produkcji w okresie badanym (zob. tabela 7). Rzeczywiście dochodzenie nie ujawniło żadnych oznak, że ten trend mógłby się zmienić.
- (164) Po ujawnieniu ustaleń RFPA podkreśliła, że dzień przed ujawnieniem przedstawiła informacje o malejących kosztach gazu w Unii. RFPA odniosła się w szczególności do danych zawartych w czołowej publikacji o rynku nawozów, która podała ceny unijne obowiązujące w duńskim centrum handlu gazem „Title Transfer Facility” (TTF), a nie niereprezentatywne ceny z Waidhaus. RFPA powołała się także na ceny gazu w USA oraz raport Yara International za pierwszy kwartał 2014 r. dla inwestorów, gdzie wspomniano, że przedsiębiorstwo ponosi znacznie mniejsze koszty gazu.
- (165) Komisja zauważa, że w analizie ekonomicznej przedstawionej przez niektóre stowarzyszenia rolników (zob. poniżej część 7 dotycząca interesu Unii) znajduje się następujące stwierdzenie: „[n]aturalne ceny gazu w Unii są wyższe niż w większości innych regionów i oczekuje się, że w najbliższej przyszłości wzrosną”. W odniesieniu do obniżenia kosztów gazu ogłoszonego przez Yara International jest to zupełnie inny przypadek, ponieważ grupa Yara jest grupą wielonarodową i ma dostęp do kilku innych źródeł taniego gazu poza Unią. Inni producenci produktu objętego postępowaniem, a zwłaszcza ci ze wschodnich regionów Unii, są zależni od rosyjskiego gazu. Komisja nadal uważa zatem, że nie ma przekonujących dowodów, że w bliskiej przyszłości ceny gazu dla unijnych producentów znacznie się zmniejszą.

6.3. Wpływ przewidywanych wielkości przywozu i efekty cenowe w przypadku uchylecia środków

- (166) Jako że rosyjski AA byłby eksportowany na rynek unijny w znacznych ilościach i po cenach wyrządzających szkodę, producenci unijni byliby zmuszeni do obniżenia swoich cen, aby móc utrzymać wielkość sprzedaży i udział w rynku. AA jest faktycznie tym rodzajem produktu, gdzie konkurencja między różnymi producentami opiera się w głównej mierze na cenie.
- (167) Po ujawnieniu ustaleń RFPA twierdziła, że powinno się uwzględnić domniemane bariery techniczne dla wejścia rosyjskiego AA na rynek Unii, a mianowicie zakaz sprzedaży (w Niemczech) czy też surowe przepisy dotyczące przechowywania AA w niektórych państwach członkowskich. Z uwagi na to, że te ograniczenia mają zastosowanie zarówno do eksporterów z krajów trzecich, jak i producentów unijnych w sposób niedyskryminujący, Komisja uznaje, że ten argument powinien być odrzucony.

6.4. Wnioski

- (168) W świetle ustaleń dochodzenia, wolnych mocy produkcyjnych przy umiarkowanym wzroście konsumpcji w Rosji, ograniczonych możliwościach zwiększenia wywozu do krajów trzecich oraz atrakcyjności rynku Unii, uznaje się, że uchylecie środków prawdopodobnie będzie skutkowało ponownym wystąpieniem przywozu z Rosji po cenach dumpingowych.
- (169) Dochodzenie wykazało także, że obecnie przemysł unijny nie znajduje się w sytuacji zagrożenia szkodą. Nie ma jednak oznak, że ta korzystna sytuacja utrzyma się w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych. Wprost przeciwnie, według analizy rynku przedstawionej przez wnioskodawcę ceny rynkowe AA właśnie osiągnęły najwyższy poziom w cyklu koniunkturalnym. Przewiduje się, że teraz cykl koniunkturalny oraz ceny odnotują tendencję spadkową. Uściślając, po okresie stałego corocznego wzrostu od 2009 r., teraz ceny wydają się spadać. Z tego powodu poziom cen i zysk osiągnięty przez przemysł unijny podczas okresu badanego będą nie do osiągnięcia w najbliższej przyszłości. Jednocześnie koszty produkcji pozostaną na podobnym poziomie lub dalej się zwiększą, tym samym obniżając marżę zysku przemysłu unijnego. W tym scenariuszu, uwzględniając także malejącą konsumpcję w Unii, nagły wzrost przywozu w znacznych ilościach przy podcięciu cenowym będzie wywierał bardzo silną presję na ceny sprzedaży w tym przemyśle i doprowadzi do utraty znacznej części udziału w rynku. Według wszelkiego prawdopodobieństwa doprowadzi to do ponownego wystąpienia znacznej szkody.

- (170) Po ujawnieniu ustaleń RFPA skrytykowała to, że Komisja opierała się na analizie rynku przedstawionej przez wnioskodawcę, oraz zauważyła, że przewidywany poziom cen w latach 2017–2018 będzie podobny do cen z 2010 r. i wyższy niż ceny w latach poprzedzających. RFPA także zauważyła, że w 2010 r. średnia rentowność przemysłu unijnego była wyższa niż docelowy zysk (na poziomie 12,8 %), a kwartalny raport Yara International za 2014 r. zawiera obiecujące prognozy.
- (171) Przegląd wygaśnięcia z natury jest perspektywiczny, co utrudnia wyciąganie definitywnych wniosków co do prognoz poziomu cen w roku 2017 i później. Niezależne analizy rynku wskazują jednak, że poziom cen produktu objętego postępowaniem ma się obniżyć w ciągu najbliższych dwóch lat. Przy spodziewanym wzroście kosztów produkcji najprawdopodobniej obniży to zysk osiągnięty aktualnie przez przemysł unijny. Ten wniosek dotyczący przyszłości pozostaje uzasadniony pomimo tego, że podczas ODP i okresu badanego poziom zysków osiągniętych przez przemysł unijny był wyższy niż docelowy zysk w wysokości 8 % ustalony w poprzednim dochodzeniu. W tym kontekście nie ma znaczenia to, że podczas przeglądu wygaśnięcia, który zlikwidował środki antydumpingowe obejmujące przywóz mocznika z Rosji, nie wykazano prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, ponieważ każdy przypadek powinien być oceniany w świetle swoich właściwości i indywidualnych okoliczności. Co więcej, prezentacja Yara International dla inwestorów dotycząca pierwszego kwartału 2014 r. nie skupia się konkretnie na produkcie objętym postępowaniem i nie powinna być uznawana za wskaźnik prognoz przemysłu unijnego co do produktu objętego postępowaniem. Argument ten zostaje zatem odrzucony.
- (172) Przedstawiciele władz rosyjskich i RFPA stwierdzili, że Komisja nie przedstawiła przekonujących argumentów na poparcie wniosku, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych ponownie nastąpi przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych, który doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.
- (173) RFPA także stwierdziła, że Komisja nie ustaliła związku przyczynowego między likwidacją środków a prawdopodobieństwem ponownego wystąpienia szkody. Wprost przeciwnie, to czynniki zewnętrzne wymienione w dokumencie ujawnienia ustaleń (malejąca konsumpcja, spadające ceny, rosnące koszty produkcji, niski stopień wykorzystania mocy produkcyjnych) mogą być przyczyną prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody.
- (174) Komisja nie zgadza się z tą oceną. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych jest uzasadnione prawdopodobnym ponownym wystąpieniem wywozu z Rosji po cenach dumpingowych w dużych ilościach i po cenach niższych niż ceny unijne, ale dla rosyjskich eksporterów wciąż rentownych. Wymieniając pewne czynniki zewnętrzne w swojej ogólnej ocenie, Komisja jedynie zidentyfikowała te czynniki, które mogą mieć wpływ na rynek unijny w nadchodzących latach i przez to także wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Niemniej jednak nie sprawia to, że wniosek Komisji dotyczący prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych jest nieuzasadniony.

7. INTERES UNII

- (175) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec Rosji zaszkodzi interesom Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników produktu objętego postępowaniem.
- (176) Zainteresowanym stronom stworzono możliwość przedstawienia swoich uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (177) W pierwotnym dochodzeniu wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Jako że obecne dochodzenie jest przeglądem, a środki antydumpingowe są stosowane od 1995 r., analiza umożliwia ocenę jakiegokolwiek niepożądanego negatywnego oddziaływania aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (178) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków nie leży w interesie Unii.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (179) Obowiązujące środki przyczyniły się do znacznego obniżenia przywozu z Rosji po cenach dumpingowych i poprawiły sytuację przemysłu unijnego. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego została uznana za korzystną głównie dzięki wykazaniu trwałych zysków. Warto jednak zauważyć, że niektórzy producenci unijni już teraz wykazują zyski zdecydowanie mniejsze niż średni zysk osiągnięty przez przemysł unijny, a nawet niższe niż docelowy zysk w wysokości 8 %.

(180) W przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych jest wysoce prawdopodobne, że przemysł unijny będzie musiał zmierzyć się z rosnącą nieuczciwą konkurencją ze strony rosyjskich producentów. Wygaśnięcie środków bez wątpienia doprowadziłoby do szybkiego pogorszenia ich sytuacji gospodarczej. Wygaśnięcie środków nie leży zatem w interesie przemysłu unijnego.

7.2. Interes importerów

(181) W poprzednim dochodzeniu ustalono, że nałożenie środków raczej nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację importerów oraz użytkowników w Unii. EFIA zgłosiła się jako strona zainteresowana i wnioskuje o wygaśnięcie środków z następujących powodów:

- środki obowiązują od prawie 20 lat i osiągnięto już pożądaný efekt ochrony producentów unijnych,
- w związku z rosnącą krajową konsumpcją w Rosji nie ma ryzyka, że rosyjskie produkty zostaną przekierowane do Unii,
- w interesie użytkowników jest posiadanie dostępu do różnych źródeł dostaw w celu zwiększenia możliwości wyboru.

(182) Twierdzenia te powinny zostać odrzucone. Prawdą jest, że przemysł unijny obecnie nie ponosi żadnej istotnej szkody. Jednak pytanie, na które ma odpowiedzieć obecny przegląd wygaśnięcia, brzmi: co mogłoby się wydarzyć w przyszłości w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych. W tym kontekście obecne wyniki przemysłu unijnego mogą być wykorzystane jako decydujący wskaźnik tego, co mogłoby się wydarzyć w przyszłości jedynie w takim zakresie, w jakim umożliwiają one oszacowanie poziomu ceny niewyrządzającej szkody.

(183) Importerzy i przedsiębiorstwa handlowe w Unii mają dostęp do licznych źródeł dostaw w samej Unii i poza nią, w tym w Rosji. Rosja jest jedynym krajem obecnie objętym tymi środkami.

7.3. Interes użytkowników

(184) Zgłosiło się także kilka stowarzyszeń użytkowników. Niektóre z nich wnioskuje jedynie o bycie uznanymi za strony zainteresowane i nie zajęły konkretnego stanowiska w sprawie interesu Unii. Dwa narodowe stowarzyszenia wyraziły opinię, że po tak długim obowiązywaniu obecnych środków ich dalsze utrzymanie nie leży już w ich interesie.

(185) Wymieniono następujące powody:

- duży wpływ ceny nawozów na koszty produkcji u rolników (od 7 % aż do 42 % kosztów zmiennych, w zależności od rodzaju upraw),
- możliwość nabycia nawozów po cenie o około 15 do 20 EUR niższej niż cena narzucona przez producentów unijnych,
- możliwość dostępu do trochę innych produktów (pelety rosyjskie są podobno nieco mniejsze niż unijne i z tego powodu odpowiednie do wykorzystania w pewnych rodzajach produkcji), oraz
- możliwość dostępu do kilku dostawców, a tym samym większa konkurencja i uniknięcie oligopolu i ustalania cen.

(186) Argumenty te nie mogą zostać zaakceptowane z tych samych powodów, które były wymienione w motywach 182 i 183. Komisji nic nie jest wiadomo o praktykach producentów unijnych szkodzących konkurencji. Producenci unijni konkurują między sobą na rynku unijnym.

(187) Żaden rolnik nie odpowiedział na kwestionariusz dla użytkownika. Z tego powodu nie można było zweryfikować, jaki dokładnie jest wpływ cen nawozów ogólnie, a azotanu amonu w szczególności, na koszty produkcji u rolników. Dlatego też nie można było potwierdzić ewentualnego pozytywnego wpływu niższych cen AA na koszty produkcji u rolników. Z informacji dostępnych Komisji wynika jednak, że AA stanowi jedynie około 21 % całkowitej unijnej konsumpcji nawozów zawierających azot (azotan amonu, saletra amonowo-wapniowa, mocznik, roztwór mocznika i azotanu amonu, NPK/NP/NK itd.)⁽¹⁾. Biorąc pod uwagę istnienie innych nawozów (zawierających wyższy poziom potasu i fosforanów), udział AA w całości nawozów używanych przez rolników unijnych jest szacowany nawet na mniej niż 21 %. W związku z tym uzasadniony wydaje się wniosek, że wpływ obecnie obowiązujących środków na rolników w Unii ogólnie nie jest znaczny.

⁽¹⁾ Źródło: http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf

- (188) Poza tym nawet jeżeli w bardzo krótkiej perspektywie czasowej dostęp do tańszych nawozów mógłby wydawać się w interesie farmerów, to jednak w perspektywie krótko-/średnioterminowej istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Wiąże się z tym ryzyko, że niektórzy ze szczególnie narażonych producentów unijnych w pewnych regionach Unii mogą zbankrutować. W rezultacie oznacza to, że w przyszłości użytkownicy/rolnicy będą mieli jeszcze mniejszy wybór dostawców, co może oznaczać zależność od rosyjskiego wywozu, a taki scenariusz oznacza prawdopodobny wzrost cen.
- (189) Jedno stowarzyszenie użytkowników przedstawiło analizę autorstwa niezależnego konsultanta ekonomicznego, według którego skutkiem wygaśnięcia obowiązujących środków byłby spadek cen nawozów w Unii z korzyścią dla użytkowników, a także ograniczony wzrost wielkości przywozu; miałyby to lekko negatywny wpływ na producentów unijnych, co jednak byłoby rekompensowane przez dobrą marżę zysku, z której obecnie korzystają. Należy jednak zauważyć, że niektóre z założeń, na których oparta jest ocena przedstawiona we wspomnianej analizie, nie zgadzają się z ustaleniami dochodzenia. W wyniku dochodzenia ustalono, że cena eksportowa AA z Rosji do krajów trzecich jest niższa niż szacunkowa cena podana w tej analizie. Podobnie jest w przypadku ustalonych wartości dla rosyjskich mocy produkcyjnych oraz potencjalnej krajowej konsumpcji: są one inne niż te wykorzystane do symulacji skutków, jakie może przynieść likwidacja środków. W związku z tym podczas wyciągania definitywnych wniosków nie można w pełni polegać na ocenie przedstawionej w tej analizie.
- (190) Po ujawnieniu ustaleń liczne stowarzyszenia rolników wniosowały o spotkanie wyjaśniające z Komisją i przedstawiły nieznacznie poprawioną wersję analizy wspomnianej w poprzednim motywie, która uwzględniała dane przedstawione przez Komisję w dokumencie ujawnienia.
- (191) Poprawiona analiza wydaje się potwierdzać założenia Komisji, że rosyjskie ceny eksportowe zbliżyłyby się do poziomu cen podobnych do rosyjskich cen krajowych, czyli 221 EUR za tonę. Zmusi to producentów unijnych do obniżenia cen, aby zapobiec zmniejszeniu ich udziału w rynku.
- (192) Przedstawiciele rolników wyjaśnili, w jak trudnej sytuacji się znajdują: muszą konkurować z producentami produktów rolnych z krajów trzecich, nie będąc chronionymi przez cła antydumpingowe, w przeciwieństwie do producentów unijnych wytwarzających produkt objęty postępowaniem. Oczekują oni, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych cena produktu objętego postępowaniem obniżyłaby się, a negatywne skutki dotyczące producentów unijnych byłyby zrównoważone przez korzyści dla rolników, kategorii użytkowników zatrudniających miliony ludzi w całej Unii. Przedstawiciele rolników nadmienili także, że jeśli cena produktu objętego postępowaniem obniżyłaby się, wówczas nabywaliby oni produkt objęty postępowaniem zamiast innych nawozów tańszych, ale bardziej zanieczyszczających środowisko, takich jak mocznik lub roztwory mocznika i azotanu amonu. Byłoby to z korzyścią dla środowiska naturalnego. Przedstawiciele rolników zaproponowali, że jeśli środki zostaną utrzymane, to powinny one zostać zawieszono (podobnie jak miało to miejsce w innym dochodzeniu dotyczącym przywozu krzemomanganu z Chin, Kazachstanu i Ukrainy⁽¹⁾).
- (193) Komisja uważnie przeanalizowała argumenty przedstawione przez stowarzyszenia rolników. Nie ulega wątpliwości, że rolnicy unijni mają dostęp do produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez producentów unijnych oraz producentów z krajów trzecich innych niż rosyjscy producenci eksportujący. Jednak przede wszystkim, jak zostało to potwierdzone podczas spotkania wyjaśniającego w dniu 19 czerwca 2014 r., a także w przeciwieństwie do założeń przyjętych w analizie ekonomicznej, nie ma żadnej gwarancji, że użytkownicy końcowi skorzystaliby z jakiegokolwiek potencjalnej obniżki cen produktu objętego postępowaniem (w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych). Bardzo często rolnicy nabywają produkt objęty postępowaniem od dystrybutorów i nie są świadomi pochodzenia produktu, o ile spełnia on ich wymagania (pod względem rozmiaru peletów lub granulek itd.). W przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych istnieje zatem bardzo duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla producentów unijnych, ale nie ma żadnej gwarancji, że użytkownicy odniosą jakiegokolwiek korzyści.
- (194) Środki antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązują od wielu lat, a rolnicy nie ponoszą z tego tytułu nieproporcjonalnych kosztów, które zagrażałyby ich funkcjonowaniu. Podczas analizy interesu unijnego ocenia się proporcjonalność utrzymania środków, uwzględniając różne, czasem sprzeczne interesy. Utrzymanie środków jest w interesie producentów unijnych, ponieważ uchylenie środków oznaczałoby dla wielu z nich bankructwo. Komisja nie ma dowodów na to, że rolnicy ponoszą nieproporcjonalne koszty ze względu na istnienie tych środków, zatem z perspektywy proporcjonalności w interesie Unii jest ich utrzymanie. W każdym razie rolnicy przyznali, że woleliby mieć wiele źródeł dostawców oraz że wyeliminowanie przemysłu unijnego nie byłoby w ich interesie.
- (195) Wreszcie, jak wspomniano w motywie 193, nie ma dowodów na to, że likwidacja środków doprowadziłaby do obniżki cen AA, z której skorzystaliby też użytkownicy, w rezultacie czego użytkownicy zamieniliby inne, bardziej zanieczyszczające środowisko nawozy na AA. W związku z tym domniemany pozytywny wpływ na

(¹) Dz.U. L 317 z 5.12.2007, s. 5.

środowisko nie jest potwierdzony dowodami. W każdym razie jakikolwiek możliwy pozytywny wpływ na środowisko nie miałby takiej skali, żeby utrzymanie środków okazało się niezgodne z interesem Unii. W odniesieniu do sugestii zawieszenia środków nie jest to możliwe, ponieważ wymogi prawne zawarte w art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w tym przypadku nie są spełnione.

- (196) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wygaśnięcie środków nie byłoby w interesie użytkowników, a przynajmniej dodatkowe korzyści dla użytkowników nie przewyższyłyby dodatkowych kosztów, jakie musiałyby ponieść przemysł unijny.

7.4. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (197) W świetle motywów 179–195 uznaje się, że nie ma żadnych istotnych powodów związanych z interesem Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (198) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych ustaleń. Oświadczenia i uwagi zostały należycie przeanalizowane, w przypadkach gdy było to uzasadnione.
- (199) Po ujawnieniu ustaleń jeden rosyjski producent, który nie został wybrany do próby, złożył wniosek do Komisji o rozpoczęcie negocjacji dotyczących zobowiązania cenowego oraz zaproponował cenę minimalną i pułap ilościowy. W rozporządzeniu podstawowym brak jest jednak podstawy prawnej do przyjęcia oferty zobowiązania w kontekście przeglądu wygaśnięcia, ponieważ forma środków nie może być zmieniona. Ten rosyjski producent mógłby wnioskować o przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, jeśli uzna, że spełnione są wymagania do przeprowadzenia takiego przeglądu.
- (200) Po ujawnieniu ustaleń Grupa Acron złożyła wniosek do Komisji o zakończenie postępowania w odniesieniu do Acronu, ponieważ wtedy Acron byłby w innej sytuacji niż pozostali producenci rosyjscy. Ustalenia przeglądu wskazują jednak, że sytuacja Acronu jest taka sama jak pozostałych producentów rosyjskich. Poza tym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego brak jest podstawy prawnej do rozróżnienia między różnymi producentami eksportującymi.
- (201) Z wniosków odnośnie do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody wynika zatem, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe obowiązujące na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 661/2008, z późniejszymi poprawkami w rozporządzeniu Rady (WE) nr 989/2009, powinny zostać utrzymane na dodatkowy okres pięciu lat.
- (202) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, obecnie objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20 oraz pochodzących z Rosji.
- Stawka ostatecznego cła antydumpingowego jest wyrażona jako stała kwota określona w lit. a), b) i c):
 - W odniesieniu do towarów wytwarzanych przez Otwartą Spółkę Akcyjną (OAO) „Azot”, Nowomoskowsk, Rosja, lub przez Otwartą Spółkę Akcyjną (OAO) „Nevinnomyssky Azot”, Niewinnomyssk, Rosja, i albo sprzedawanych bezpośrednio pierwszemu niezależnemu odbiorcy w UE, albo sprzedawanych przez EuroChem Trading GmbH, Zug,

Szwajcaria lub za pośrednictwem Otwartej Spółki Akcyjnej (OAO) Mineral and Chemical Company „EuroChem”, Moskwa, Rosja, albo EuroChem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu odbiorcy w UE (dodatkowy kod TARIC A522):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	32,82
Mieszaniny azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	32,82
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	32,82
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	32,82
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	32,82
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	32,82
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	31,84
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	30,85
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	29,87
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	28,88
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	31,84
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	30,85

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	29,87
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	28,88
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	31,84
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	30,85
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	29,87
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	29,41
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	31,84
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	30,85
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	29,87
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 , równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	29,41
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 20	30	31,84
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 20	40	30,85

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 20	50	29,87
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 20	60	28,88

b) Dla towarów produkowanych przez JSC Kirovo-Chepetsky Khimicheskyy Kombinat (dodatkowy kod TARIC A959):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	47,07
Mieszaniny azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	47,07

Dla towarów, o których mowa w ust. 1, produkowanych przez JSC Kirovo-Chepetsky Khimicheskyy Kombinat i niewymienionych w tabeli powyżej, cło antydumpingowe nie ma zastosowania.

c) Dla wszystkich innych przedsiębiorstw (dodatkowy kod TARIC A999):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	47,07
Mieszaniny azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	47,07
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	47,07
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	47,07
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	47,07
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	47,07

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stać kwota cła (EUR za tonę)
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	45,66
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	44,25
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	42,83
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	41,42
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	45,66
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	44,25
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	42,83
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	41,42
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	45,66
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	44,25

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	42,83
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	42,17
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	45,66
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	44,25
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	42,83
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	42,17
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 20	30	45,66
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 20	40	44,25
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 20	50	42,83
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 20	60	41,42

3. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego, o którym mowa w ust. 2, jest pomniejszona o procent, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

4. Niezależnie od przepisów ust. 1 ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywożonych towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

Artykuł 2

1. Przywożone towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2008/577/WE, z uwzględnieniem zmian, są zwolnione z cła antidumpingowego nałożonego zgodnie z art. 1, pod warunkiem że:

- są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, oraz
- takim przywożonym towarom towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu:

- zawsze gdy w odniesieniu do przywożonych towarów określonych w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie, lub
- gdy Komisja wycofa swoją zgodę dla zobowiązania, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, rozporządzeniem lub decyzją, które odnoszą się do konkretnych transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 tiret drugie, towarzyszącej sprzedaży do Unii produktów w ramach zobowiązania powinny być wskazane następujące elementy:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM, KTÓRE SĄ OBJĘTE ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary wymienione na fakturze przechodzą odprawę celną na granicy Unii.
6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
 - pełny opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod TARIC,
 - ilość (podana w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena za tonę,
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - bonifikaty i rabaty ogółem.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem w Unii, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Unii Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2008/577/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
